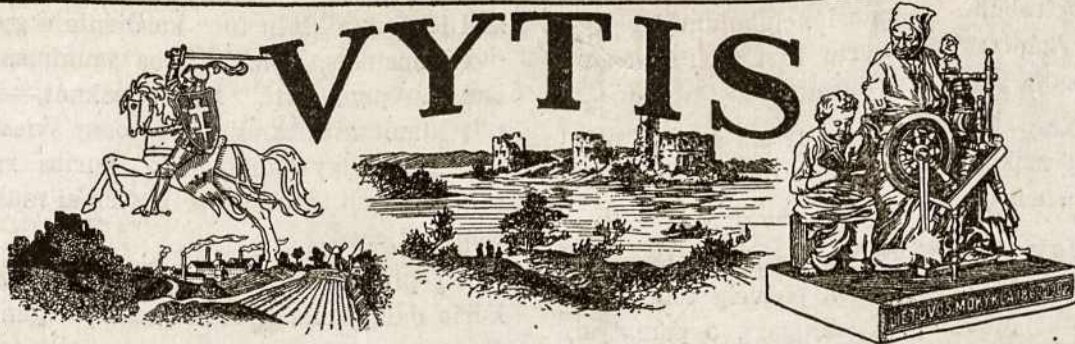

D. v. Ig Berašis
3327 Lawton ave

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas III Gruodžio-December 31 d., 1921 m. No. 19 (113)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103,
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"
Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užrubežj ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

Atostogos Su Vyčiais.

YVENDAMAS mažoje lietuvių kolonijoje, kurioj nėra lietuvių jaunimo, nei jų organizacijų, neturėjau progos arčiau susipažinti su vienintele Amerikos lietuvių katalikų jaunimo organizacija — Lietuvos Vyčiais. Vienok, praeitą vasarą per atostogas Chicagoj pasitaikė, nors neilgai, dalyvauti bei darbuotis prie L. V. 13-tos kuopos. Jau porą mėnesių prabėgo nuo dienos, kada atsisveikinau su taja kuopa, vienok prisiminęs linksmiai, gražiai ir naudingai praleistas valandas, susipratusio jaunimo būryje, neiškenčiu nieko nepasakęs ir nepasidalinęs su visais idėjos draugais.

Laikraščiuose įvairių nuomonių tenka pastebėti apie Lietuvos Vyčių organizaciją. Suėjęs pavieniais asmenimis da daugiau išgirsti ir negudrių apie Vyčius išsireiškimų. Nestebėtin. Kiekvienas žmogus kitaip mąsto. Antra, nėra pasaulyje organizacijos, ar taip jau dalyko, žmogaus rankomis bei protu pagaminto, kad būtų šimto nuo-

šimčių tobula. Randasi netobulumų ir Vyčių organizacijoj, kurie turi būti taisomi, kas, sulig išgalės, ir daroma.

Kaip Lietuvoje, taip ir čia turime naujingų, reikalingų ir begalo daug reiškiančių organizacijų, draugijų bei kitokių įstaigų.

Jų nauda bei reikalingumas visiems gerai suprantamas, vienok pažvelg toms naujingoms įstaigoms į užnugarį, o pamatysi, kiek ten miauksi vanagų, pelėdų ir šėškų, kurie vaikiškai toms įstaigoms rodo savo liežuvį.

Turi priešų ir Vyčiai. Vieni būdami kitokių nuomonių, priederme laiko sau kovoti su Vyčiais. Kiti, būdami katalikai, ir patys nežino, dėl ko pavydi organizuotis katalikiškam jaunimui.

Nežiūrint to viso, Vyčiai, suprasdami savo užduotį, sekdami prakilnų savo obalsį, drąsiai žengia pirmyn, skindami kelią skaisčiai tautos ateičiai, auklėdami naudingus Lietuvai piliečius.

Praeitą vasarą L. Vyčių 13 kuopa vykinio sumanymą lavintis kalbėti, kitaip sakant, lavintis kaip draugijų susirinkimuose ir panašiose vietose viešai reikšti savo mintis.

Paprastai, kaip prie Vyčių, taip ir kitose draugijose, randasi narių, kurie turi daug gražių sumanymų. Tuos sumanymus jie norėtų iškelti draugijų susirinkimuose, bet, neturėdami drąsos ir išsilavinimo, negali jų tinkamai perstatyti. Dėl to, visos jų svajonės, visi gražūs sumanymai žūva kaip sapnai. Matydami Vyčiai tą žmogaus silpnybę, ieškojo būdų, kad prašalinus ją.

Minėtas sumanymas yra vykinamas tokiu ar tam panašiu būdu: kuopa išrenka vieną narį, kaipo lavinimosi vedėją. Jis prirengia įvairių svarbiausių kasdieninio gyvenimo klausimų ir perstato juos kuopos susirinkime. Kalbant paduotais klausimais, kiekvienas narys iššaukiamas ir klausiamas, kokią jis turi mintį apie kalbamąjį dalyką. Tokiu būdu kiekvienam nariui suteikiama progos lavintis, reikšti savo mintis.

Antra, tie klausimai būva vykinami ne vien tam, kad pasilavinus kalbėti. Svarbiausia mintis, pagrindas to lavinimosi yra,

kad iškėlus aikštėn tuos kasdieninio gyvenimo klausimus, apie kuriuos jaunimas turi daugiau pamąstyti. Kitaip sakant,—išnešti į jaunimui aiškiai pramatomą šviesą tos kasdieninio gyvenimo ydos, kurios randa taip jaunimo tarpe, kaip ir abelnai mūsų visuomenėje.

Į pirmą vietą buvo statomi klausimai, kurie daugiausia rišasi su mūsų organizacijos gerove, — abelnai su Amerikos lietuvių jaunimu, katalikiškąja spauda ir tt.

Tarp kitų įvairių klausimų, buvo gvildinama šie: Ar reikalinga į L. Vyčių organizaciją įvesti pašelpos skyrius? Kas daugiausia trukdo L. Vyčių organizacijos augimą? Koks yra geriausias būdas platinimui katalikiškos spaudos? Kaip tai: (a) tvirti tam tikras spaudos platinimui draugijas, (b) kad administracija nusamdžius tam tikrus agentus siųstų į kolionijas, (c) ar kiekvienas privalome būti agentas ir savo kaimynų tarpe platinti spaudą? Ar reikalinga mergaitėms lankyti aukštoji mokykla? Yra žmonių, kurie persistato katalikais, eina į bažnyčią, priklauso prie katalikiškų draugijų, bet skaito laisvamaniškus laikraščius: ar gali tokie žmonės užjausti, remti katalikiškas įstaigas, draugijas bei organizacijas? ir tt.

Kalbant su asmenimis, nepriklausančiais prie Vyčių organizacijos, sutinki tokių, kurie mano, būk tie ar tam panašūs klausimai persunkūs Vyčiams gvildinti. Esą, ten priklauso mergaitės šešiolikos, septyniolikos metų, kas joms rūpi. Klysta kas taip mano. Bandymai visai ką kitą parodė. Nekartą užklausus labai rimtą klausimą pastebi, jog jauna, šešiolikos, septyniolikos metų mergaitė savo rimtomis, sveikomis mintimis pralenkia suaugusį dvidešimt šešių, septynių metų vyrą. Juokingai gali atrodyti, bet tai tikra tiesa.

Tad, jaunime, Vyčiai, kurie stovime už tautos ateitį ir garbę, už krikščionišką kultūrą; jaunime, kuris gyvename dėl tų didžiųjų idealų: tauta, blaivybė, dora, apšvieta, atmintime, kad šaly mūsų randasi didis skaičius tokio pat jaunimo kaip ir mes, tik jis bejėgis, nes neorganizuotas. Daugumui

jų gal mūsų organizacijos programa, tikslai nėra žinomi; gal kai-kurie jų nepajėgia su-prast organizacijų naudoti. Tad mūsų pa-reiža, koku tik galima būdu, traukti tą

jaunimą į savo eiles. Atvedę jaunuolį ar jaunuolę ant gero kelio, pasitarnausime Tau-tai. Bažnyčiai ir abelnai žmonijai.

Audros Banga.

Draugės, Draugai.

Gyvenimas šimtą kartų jau parodė, kad mes, jaunimas, Lietuvos Vyčiai, esame veikiausia lietuvių išėivijos dalis. Kuomet Markso ir dvidešimtojo amžiaus teroristo garbintojai ir sekėjai gyvena tam, kad iš žmogaus širdies išplėšus tikybą, dorą, šven-tus tėvynės meilės jausmus ir pavertus jį laukiniu žmogumi; kuomet visokios rūšies pirmeiviai rūpinasi tik savo kūno reikalais, mums, jaunoms ir jauniems, tenka dirbti dideli ir sunkūs darbai.

Brangus mums mūsų katalikų tikėji-mas, del to gyvename ir dirbame siekdami to, kad tas tikėjimas bujotų ir žydėtų kiek-vieno lietuvių širdyje. Brangi mums mūsų Tėvynė, Lietuva, del to, uoliai dedamės prie kiekvieno naudingo jai darbo ir dirbame nuoširdžiai. Brangi mums mūsų organiza-cija, del to darbuojamės, kad ji augtų ir aug-tų; kad tan vienintėlin jaunimo darželin sueitų visos jaunos širdys.

Visi tie darbai yra sunkūs, reikalauja daug jėgų, pasišventimo ir ištvermės. Te-čiau dirbdami iki šiol nepavargome; jokia beviltis neprislėgė mūsų dvasios, nes giliai esame įsitikinę, jog mus veda Aukščiausias; Jis mums priduoda jėgų. Taigi, su Jo pagelba viską, viską nuveiksime.

Vytės, Vyčiai! Tarp visų tų darbų, ku-rie sutalpinti mūsų obalsy — *Dievas ir Tė-vynė* — šandie prieš mūs akis stovi vienas svarbiausias ir neatidėtinias darbas.

Per keletą metų visi mes mąstėme, kalbėjome ir rašėme, kad Vyčiams reikia įsigyti nuosava spaustuvė ir jon perkelti organizacijos Centras. Apie ką pernai ir užpernai mąstėme, šandie jau turime. Taip, įsigijome moderninę spaustuvę. Šie 1921 m. bus žymiausi mūsų organizacijos istorijoj.

Kaip visos idėjinės organizacijos, taip ir mes, Vyčiai, nebuvo sukrovę Centro izdan tūkstančių dolerių. Žinojo tai Sei-mai, žinojome mes patys. Tačiau pirkome spaustuvę, nes visi buvome vienos minties, kad tą skolą, kurią užsitrauksime, mes patys ir sukelsime — aukomis ir paskola. Pasiti-kėjome savimi.

Jau ketvirtas mėnuo, kaip mūsų Cen-tras gyvena nauju gyvenimu. Skūsties ne-tenka, nes lig šiol, dėkui Dievui, darbo yra. Tiktai po dienos darbo, kuomet pasilsy-j semies naujų jėgų rytojui, nenoromis skver-biasi galvon, mintis: diena praėjo, arčiau paslinko laikas, kada, einant sutartimi, bu-vusiems spaustuvės savininkams reikės pa-dėti ant stalo krūva pinigų. Ir pasistatai sau klausimą, kas bus, jei ligi to laiko Vy-čių kuopos neišpildys savo uždavinių — ne-sukels Centro paskirtų joms kvotų. Kas reiks daryti, ko turės griebtis Centro Val-dyba, kuri pirkto, sutartis darė?

Lig šiol dar tik trys kuopos garbingai išpildė savo kvotas, būtent 5, 16 ir 36. Pas-tarosios dvi net su nemažais kaupais. Atei-na linksmių žinių ir iš kitų kuopų. Vienos jų turi sukėlusios pusę kvotos, kitos ma-žiau, kitos daugiau. Visos dirba. Tečiau visi mes pripažinsim, kad tas darbas — kė-limas paskolos — kuopose eina lėtai.

Daugelis skundžiasi nedarbu. Visi tai žinome. Bet ar tai mums, jaunoms-iems, del to nusiminti! Ar-gi nėra kitokios iš-ėities? Dabar žiema. Kiekviena kuopa rengia vakarus, kurie kai-kurioms kuopoms duoda pelno po šimtą ir daugiau dolierių. Va ir išėitis.

Draugės, Draugai! Centro Valdyba į-vykdino Seimo nutarimą, Jūsų valią. Da-

bar visi turime dirbti ir dirbti nenuleidžiant rankų. Nors ir sunkiausios būtų apstovos, turime eiti pasibrėžtu keliu, turime vykdyti tą, kas buvo nutarta. Viena Centro Valdyba nieko nenuveiks jei Jūs, Drau-

gės, Draugai, neateisit jai pagalbon. Tik visi stoję darban, kaip jaunoms jauniems, tinka, nuveiksime didelius darbus!

Sakalas.

Moksleiviams Šelpti Fondo Komisijos Atsišaukimas į Visas Vyčių Kuopas.

Jau prabėgo keletas mėnesių, gi Seimo nutarimas steigti Fondą moksleiviams šelpti atidėliota delto, kad nemažesnės svarbos buvo vėjus nuosavos spaustuvės reikalui. Dabar laikas jau atėjo tiesti ir moksleivijai pagalbos ranką, laikas mums visiems sukursti Moksleivių Fondo vėjus reikalui.

Iki šiol mes, Vyčiai, dirbome kultūros darbą dalyvaudami visose idėjinėse organizacijose, remdami medžiaginiai ir moraliai kiekvienu Lietuvai naudingą darbą. Dirbome taip-gi meno srityje, rengdami vaidinimus, koncertus ir t. p. Bet, pažvelgus į praeitį ir žiūrint į ateitį, toli gražu neatlikome visos savo užduoties. Didžiudamies savo nuveiktais darbais nepamirškime ir to didelės svarbos darbo, tik dėja, dar neatlikto. Štai jis. Mes nežinome, kiek Vyčių tarpe randasi jaunuolių, kurie bei kurios trokšta mokintis, bet nelaimė — nėra lėšų. Mes nežinome, kiek mūsų draugų ir draugių moksleivių besimokindami per žiemą skurdą kenčia, gi atėjus vasaros pasilsiu geležinėse bei kitose dirbtuvėse prakaituoja, kad užsidirbus porą dolierių mokslui tęsti. Bet visi gerai žinome, kad Lietuva, Tėvynė mūsų, aimanuoja ir skundžiasi stoka pamokytų žmonių, kad delto mūsų valdžios įstaigose daugelis svetimtaučių užima vietas. Gerai suprantame, kad Amerikiečiai, baigę čia mokslą, begalo būtų reikalingi Lietuvoje. Mes taip-gi žinome, kad galėtume patarnauti savo Tėvynei ir savo organizacijai, sudarydami kapitalą moksleivijai šelpti. Ne vien mes, bet ir viso pasaulio galvojanti žmonės gerai žino ir supranta, kad laimingiausia ir produktiviškiausia yra ta tauta, kuri daugiausia turi mokytų žmonių. Šiandien ne kiekybė bet kokybė žmonių lemia

tautai šviesią ateitį. Va ir pavyzdys. Kiniečių penkis kart daugiau negu japonų, tačiau pasaulio tautų šeimynoje japonai penkis kart už kiniečius užima geresnę poziciją. Taip darosi delto, kad japonų tauta visus jaunuolius, norinčius mokintis siuntė ir tebesiunčia į garsiausius civilizuočių tautų universitetus. Gi kiek mes rasime mūsų brolių bei sesučių atvažiuosiu iš Lietuvos Amerikos Universitetan? Nei vieno! Mūsų valdžia siunčia jaunimą į Europos universitetus, gi į Ameriką ji neišgali ir mes negalime jos kaltinti. O, kaip būtų reikalingi ir naudingi lietuviai baigę mokslus Amerikoje. Ir čia, savo tarpe mes turime nemažą armiją jau čia augusių, kurie prisiartina net prie universiteto durų, bet... dėja stoka lėšų. Mūsų jaunikaitis bei mergaitė pilnomis ašarų akimis pasižiūri į daug laimingesnius japonus (japonų pilna visuose universiteto fakultetuose), palinguoja galvą ir... eina kokio nors svetimtaučio ofisan tarnauti už visai mažą užmokestį, be vilties siekti aukštesnio mokslo, be ateities...

Taigi, broliai Vyčiai ir sesutės Vytės! Išgirsime suvargusios moksleivijos tragišką, pilną desperacijos balsą: "Prigelbėkite mums mūsų sunkioje valandoje. Skurdas kėsinaisi pakirsti mūsų sparnus prie mokslo. Savo jaunystėje jau patyrėme bado. Alkis mus verčia pertraukti mokslą ir eiti dirbtuvėn... Mes norime pasauliui parodyti, kad lietuviai gali patys be kitų pagalbos užimti savo tėvynėje vietas, kurios reikalauja mokslo. Mes kreipiamės į Tave, brangus Vyčių Jaunime, mūsų vienintėle viltie, padėkite mums!"

Tat, negaišinant laiko, visi stokime į šį kilnų darbą. Toji mūsų moksleivijos pa-

rama vainikuos visus mūsų nuveiktus kultūros darbus.

Kiekvienai kuopai paliekama darbuotės autonomija. Komisija rekomenduoja šią veikimo tvarką:

1) Kiekvienai Vyčių kuopai patariama įsisteigti Komitetas, kurs rūpintūsi rengimu vakarų, prakalbų; kviestų narius, kad pereitų per namus renkant aukas ir tt.

2) Surinktas aukas prašoma tuojaus siųsti Centro Izdininkui; gi atskaitas ir blankas reikia siųsti Komisijos nariui, kun.

N. Pakalniui, 717 W. 18th St., Chicago, Ill. Į jį prašoma kreiptis ir įvairių informacijų delei.

3) Smulčiausios Komisijos veikimo atskaitos bus skelbiamos "Vytyje".

4) Visoms Vyčių kuopoms neužilgo bus išsiuntinėta blankos moksleivių registracijai ir knygutės rinkimui aukų.

Komisija:

Kun. H. J. Vaičiūnas,

Dr. Al. M. Račkus,

Kun. N. Pakalnis.

Skautai.

Tokiu antgalviu "Tėvynės Balso" Nr. 4 tilpo straipsnis, kuriame p.K.S. nori paprašauti, kas gali išeiti iš šiemetinio Federacijos nutarimo — organizuoti skautus.

Pradžioje p. K. S. mato dalykus einant taip, kad "visi mes Amerikoje esame paskirti pražūti svetimoje bangoje", kad čia augę jaunieji didžiūma tingi apie Lietuvą klausyties, raginami nesideda prie lietuvių draugijų; kad nors ligšiol dar neužmiršo savo kalbos, bet trečioji karta jau nemo-kės". Taigi, žiūrint į gyvenimą, ištikrųjų matosi, kad ateityje visi Amerikoje gyvenantieji lietuviai paskės amerikanizmo bangoje.

Apie Vyčių organizaciją p. K. S. šitaip mąsto:

"Vyčių organizacija, nors begalinės naudos, bet ji veikia daugiausia tarp suaugusių jaunųjų, ir nepajiegia visų patraukti. Mažiukai nuo 7 iki 16 metų yra palikti sau ir rodos nėra pajiegos, kuri galėtų jiems duoti visam amžiui dorą, tautinę ir katalikišką dvasią.

"Mėginta ir atrasta", — sako p. K. S., — "tai skautai. Jų organizacija taip genialiai sudaryta, kad nebėra tos šalies, kur skautų nebūtų".

Toliaus pažymėjęs p. K. S., kad arba mes sutrauksime mūsų mažuosius į skautų būrius arba juos pavogs svetimi ir tada tėvai neteks vaikų, Bažnyčia keletą tūkstan-

čių tikinčiųjų, o Lietuva daug savo sūnų, sako:

"Kiek skautų organizacija yra išganinga, tiek ji yra sunkiai įvykdoma. Kiek ji gali būti mūsų tautai naudinga, tiek ji netikusiai vedama, gali nelaimių padaryti. Tegu pagauna į skautų organizacijas mūsų vaikus žmonės, kuriems Bažnyčios ir tautos dvasia yra svetima, — tuomet tėvai savo vaikus prakeiks, o vaikai tėvus."

Bet skautų organizacija, anot p. K. S., sunkiai įvykdoma, nes visų pirma reikia surasti lėšų, kad įsteigus skautizmo *instruktorių mokyklą* (p. K. S. pabr.), paskui tiems instruktoriams apmokėjus už jų darbą; reikia įsteigti *skautizmo Centrą* (p. K. S. pabr.), kurs savo rankose turėtų visą instruktorių kontrolę; reikia lietuvių kalboje leisti *skautams knygeles* (p. K. S. pabr.) ir tt. Taigi, pirm visko reikia kuodaugiausia pinigų. Delto baigdamas savo straipsnį p. K. S. sa-

"Ar sumanytojai turėjo tai galvoje? Ar vykintojai eis prie to? Jei neis — žinau neabejodamas, kad skautai, jei gims, bet gyvuos taip, kaip daugelis mūsų draugijų gyvuoja. Saviškiams — naujas bus šaltinis pykties, sveti-miems — džiaugsmas iš mūsų neran-gumo, Lietuvai — gėda, o mūsų viltis bus atiduota Molochui praryti.

"Už tat — iš žemės iškaskite, bet pinigus tam reikalui suraskite".

Negalima ginčytis tuo klausimu, kad Amerikos lietuviams pirmoje galvoje turi rūpėti kaip nors užbėgti kelią tam lietuvių bėsimui nykimui jaunųjų tarpe.

Prieš dešimts metų lietuvių veikėjai Amerikoje taip-pat galvojo, kaip sulaikius mūsų jaunimą nuo dorinio nuopuolio ir ištautėjimo. Mėginta ir atrasta — tai Vyčiai. Kas-žin ar klysiu pasakęs, kad Vyčių organizacija kurta skautų bei "sakalų" pavyzdžiais. Kodel tai organizacijai duota vardas Lietuvos Vyčiai, o ne "skautai" arba "sakalai", tai aiškiai pasako Vyčių imno autorius, gerb. kun. M. Gustaitis: "...lietuviuose niekad nesą buvę paukščių kulto, todėl netinka mums sakalų vardas ir priešingai — lietuviai visados gerbė žirgą su vytimi, netės rusai žiloje senovėje buvo pasisavinę žodį "Vitiaz" vyties prasmę, taigi mums labiausiai tinka "žirgvaikio" simbolis, kaipo Lietuvos erbas negu koks kitas vardas*)".

Jeigu devynerius metus išgyvavę Vyčiai nepajiegė sutraukti po savo vėliava viso, ypatingai čia augusio, jaunimo, tai šiemetiniame Federacijos Kongrese kai-kurie mūsų veikėjai už tai norėjo juos "papjauti", o organizuoti kitą jaunimo organizaciją — skautus. Jeigu tokia mintis būtų iškilus kokios nors draugijos arba šiaip jau organizacijos seime, tai būtume nė neįtautę. Bet kuomet ta mintis iškilė aukščiausios mūsų instancijos — Federacijos — Kongrese, tai Vyčiams begalo skaudu.

Nepamenu, kuriame laikrašty skaičiau tokią žinią, kad pasibaigus didžiajam Europos karui vienoje Jungtinių Amerikos Valstijose radosi žmonių, kurie visai nežinojo, kad buvo toks karas ir kad jame dalyvavo net Amerika. Nežinia iš kokios Valstijos buvo atvažiavę Federacijos Kongresan tie veikėjai, kurie nežinojo, ką veikė Vyčiai per karą ir po karo, kada Lietuva pradėjo kurti laisvą ir nepriklausomą gyvenimą. Jeigu Vyčiai būtų žinoję, kad 1921 metais aukščiausios mūsų įstaigos Kongrese bus "kėsintasi" ant jų gyvybės, tai tikras esu, kad visus savo darbus tėvynės labui ir Amerikos lietuvių katalikų visuomenės gerovei būtų

surašę vienon knygon ir nuvežę Brooklynan parodyti tiems, kurie nežinojo. Dar labiausiai stebėtina, kad tame Federacijos Kongrese tik Vyčiai buvo paduoti tokiam "baisiam teismui". Juk lengva įrodyti, kad ne tik Vyčiai, bet nei kitos mūsų organizacijos ne-suorganizavo visų vyrų, visų moterų bei merginų, pagaliai nei pati Federacija visų katalikiškų draugijų.

Kas-gi iš mūsų nežino, kaip pradžioje Vyčiai augo ir kerojo. Kuopos viena po kitos dygo, lenktyniavo. Nueisi, būdavo, susirinkiman — miela. Jaunimo pilna svetainė. Tarpe paprastųjų narių ir dvasios vado, matosi ir svietiškių inteligentų. Po turiningo susirinkimo seka kalbos apie jaunimo reikalus, deklemacijos, dainos. Ant galo žaidimai. Eini namo pilnas geriausių išpuodžių ir lauki, skaitai dienas, kada įvyks kitas susirinkimas.

Šiandie visose veik Vyčių kuopose nėra to gyvumo, koks buvo pradžioje. Delko? Pigu atspėti.

Pradžioje didžiausias Vyčių buvo užduotis, kad daugiausia pritraukus jaunimo, Dirbta smarkiai ir tas darbas, reikia prižiūrėti, rodė gražius vaisius.

Tik štai užsidega didysis karas. Pirmutinės kanuolės pradėjo griauti mūsų Tėvynės bakūzes. Visa Amerikos lietuvių išeivija susirūpino savo krašto nelaime. Susirūpino ir jaunimas. Vyčiai, kurių obalsis *Dievas ir Tėvynė*, toliau gal negu kiti pasitraukė nuo organizatyvio darbo, o griebėsi šelpimo savųjų, ištrūkusių nuo mirties arba varu išvartų į šaltąją Rusiją. Ir ką matome. Padėjus jaunimo reikalus į šalį, kuopų susirinkimai pasidarė tokie, kad daugiau domės kreipta ne į jaunimo reikalus, bet kas dedasi anapus jūrių.

Buvęs pradžioje gyvumas pamažu pradėjo blėsti, nes veikliausios jėgos tapo įkinkytos į kitus darbus. Delto daugeliui čia augusio jaunimo Vyčiai ir jų susirinkimai pasidarė nuobodūs ir sausi, ir vienas paskui kitą pradėjo išstoti iš Vyčių, o ieškoti linksmesnės svetimtaučiuose draugijos. Jei prie to dar pridėsime šimtus Vyčių, kuriuos Dėdė Samas pašaukė savo tarnybon, suprasime, kaip turėjo susilpnėti Vyčių organizacija.

*) "Lietuvos Vyčių Dovanėlė" pusk. 11.

Išaušus Lietuvos Nepriklausomybei da daugiau pasidarė rūpesčio. Kas bus toliaus? Ką mums neša rytojus?— daugeliui ir sapne sapnavosi. Tat-gi ar stebėtina, kad tokiam laike, tokiam momente Vyčiai nesuorganizavo viso jaunimo.

Kad skautai yra genialė organizacija, tai niekas negali užginčyti. Visose kultūringose šalyse skautybė plačiai išsišakoja. Ir Lietuvoje jau yra pasirodę pirmieji skautybės diegai.

Kruvinu prakaitu uždirbtu skatiku mes, amerikiečiai, padėję savo broliams Tėvynėje iškovoti Lietuvai laisvę, vienu šokimu norime pavyti senai jau laisvas ir toli kultūroje nužengusias tautas. Visos tautos turi skautus, kai-kurių manymu, reikia ir mums, Amerikoje, kad išgelbėjus jaunimą nuo ištautėjimo pavojaus. Ar pavyks mums suorganizuoti visus mažiukus ir suorganizavus duoti jiems tą, ko reikalauja skautybė abelnai, niekam dar neaišku. Bet kad organizuojant skautus reikia tuojau išdėti krūva pinigų ir suorganizavus dar daugiau duoti, tai visiems aišku, kaip diena. Šiuo metu mes, katalikai, tiek turime apėmę lauko darbui, kad sunku ir pasakyti ar nudirbsime jį visą, kaip reikia. Va, da nerealizavom antrosios L. L. Paskolos, Kultūros vajuos laikas jau peržengė slenkstį. Išvažiuojant kun. Pr. Būčiui Lietuvon, Chicagos lietuviai trumpu laiku norėjo sudaryti kun. Būčio vardu 10,000 fondą. Chicagai pritarė ir Rytai. Šiandie negirdėti, ar surinkta jau tie tūkstančiai ar ne. O kiek dar turime mažesnių vajukų kitokiems reikalams? Matant, kaip žiauri nedarbo ranka turi sugniaužus daugybę mūsų brolių, blanksta visa skaisčioji viltis. Tuo-gi tarpu gyvenimas bėga ir mūsų jaunimas skęsta svetimose bangose. Kas-gi daryti?

Man rodos, kad visas ištautėjimo bangas einančias į čia augusį jaunimą pigiausia ir geriausia gali užtvenkti Vyčiai. Graži jų konstitucija dideliems, graži ir mažiems. Bet ta konstitucija atspausdinta ant popieros tų bangų neužtvenks, neužtvenks jų nė 5000 narių, pildančių ją. Reikia tat:

Visose lietuvių kolonijose, kur gyvuoją didžiųjų Vyčių kuopos, pradėti organi-

zuoti mažųjų Vyčių kuopas, kur jų dar nėra.

Tose lietuvių kolonijose, kur dar nėra nė didžiųjų, nė mažųjų Vyčių kuopų, neditėliojant organizuoti abi kuopi susyk.

Surasti tinkamus žmones, kurie vadautų ir tvarkytų mažųjų Vyčių kuopas.

Organizuoti visokio sporto ratelius.

Darbas sunkus, bet lengvai įvykdoimas, tik reikia noro ir sutarties. Tas noras ir sutartis turi būti netik tarpe narių, bet tarpe visų, kam rūpi, kad mūsų jaunimas išaugtų toks, kokio mes norime. Reikia tat, kad Vyčių organizacijon įeitų vadų rolėse visi mūsų gerb. kunigai ir svietiškieji inteligentai. Lig šiol nė visi mūsų gerb. kunigai pritarė Vyčiams. Kad taip yra, parodė mums Brooklyn Seimas, o gyvenimas patvirtina. Kur gerb. kunigai yra Vyčiuose vadų rolėse, ten gražiai gyvuoja netik didžiųjų, bet ir jaunamečių Vyčių kuopos.

Be gerb. klebonų sutikimo, pritarimo, ypatingai prisidėjimo prie organizavimo taip jaunamečių Vyčių kuopų visose kolonijose, taip ir suaugusių bei jaunamečių ten, kur dar nėra, darbas neduos gerų vaisių. Klebonas yra parapijos autoritetas. Vienas jo žodis, vienas paraginimas gali daugiau padaryti, negu keno prakalba. Už tat, visų pirma, reikia, kad visa mūsų dvasiškija prirtartų tam darbui ir padėtų jį vykinti.

1915 metais Centro Raštininko narių klasifikacija parodė, kad 3000 narių tarpe mes turėjome nemažą skaičių svietiškiųjų inteligentų. Šiandie, man rodos, jų turime gal tik trečdalį, kiek buvo šeši metai atgal, nors organizacija kasmet augo ir tebeauga.

Kur jie dingo, nežinau. Gal jau vedė, bet aš pažįstų daugelį vedusių Vyčių, kurie nemažiau darbuojasi su jaunimu, kaip kad buvo nevedė. Man rodos, kad daugelį svietiškiųjų inteligentų atšaldė nuo Vyčių visokie šmeižtai iš socialistų abazo. Socialistu ir taut-liberalų pasakymu, Vyčiai juk tai niekas kitas, kaip tik kunigų klapčiukai. Tai-gi visi atšalę nuo Vyčių inteligentai turėtų pasiimti daugiau drąsos ir nesigėdyti Vyčių vardo.

Iš kai-kurių veikėjų teko išgirsti, kad Vyčių organizacijoj yra netobulumų. Nurodykit, gerbiamieji, man, kuri mūsų organi-

zacija yra tobula. Yra netobulumų ir Vyčių organizacijoj, bet kodėl neįeina jon ir nenurodo, netaiso tie, kurie tuos netobulumus mato.

Daugumui vienok tik taip atrodo dėl to, kad jie turi didelį aš. Tas aš kai kada tiek padaro blogo, kad daug laiko ima kol atitaisai, bet žymė vis pasilieka. Ir kol mes nepanaikinsime savo aš, tol nesutarsime ir nesulauksime darbo vaisių, kurių norėtume.

Šiuo rašiniu tame klausime nuvariau tik pirmą, gal ir kreivą, vagą. Daugiau išmanantieji prašomi atsiliepti. Mūsų organo skiltys tam klausimui, manau, visada bus atdaros.

Baigdamas dar noriu pasakyti, kad nereiks mums žemė kasti ir apsaugojimui jaunimo nuo ištautėjimo pavojų ieškoti pinigų. Išauginkime Vyčių kuopas visose kolonijose ligi didžiausių, jos pačios suras tuos pinigus, ir suvartos juos taip, kad bus džiaugsmas Bažnyčiai, Tėvynei ir mums patiems.

Senas Vytis.

— x —

Prano Gervainio.

Nežinomo poėto eilės.

— x —

Aš norėčiau liūdėti tylioje aukštumoje —
Ne kaip demonas piktas liūdėti;
Krištolinis man jausmas širdies gilumoje
Lig koks deimantas turi spindėti.

Iš aukštybių gyvenimą noriu matyti,
Jojo pulso nujausti plakimą,
Kuris džiaugsmą ir kančią taip moka supyti
Lig į skardų harmonijos rimą.

Aš norėčiau sukviesti jausmingai, meiliai
Visus žmones į brolišką būrį,
Jų jų skausmą ir džiaugsmą atjausti giliai
Mano širdžia beribe, lyg jūra!

Vilnius, 30—IX—18 m.

Žilvičio.

Ar žinai?

— x —

Ar žinai, drauge, pasaulį didį,
Pasaulį didį, pasaulį platų,
Kur puikios gėlės suklėstę žydi,
Ar žinai, drauge, pasaulį platų?

Ar tu regėjai jo žalią lanką,
Žiedais lelijų apščiau kaišytą,
Kad anksti rytą aušra prašvinta,
Matai vainiką perlais dabintą.

Kaip tenais gera, kaip širdžiai miela
Atrandi tiltą į laimę piltą.
Rodos kas aiškiai sakyte sako:
Tenai surasi žiedą paskirtą.

Gėlės gražiausios puikiausį žiedą,
Kuris nevysta vienodai žydi,
Kuris nebijo šalnų nei vėjų,
Ar šviečia saulė ar audros lydi.

Ar tu girdėjai tą tylią šneką,
Kada zefyras rytų tylutis
Bangoms linguoja gėlės galvelę,
O koks malonus, kokis švelnutis.

Kad tylų, gražų gegužės rytą,
Anksti pakilęs eini į lauką.
Matai čia vaizdą dar nematytą,
Jauti daug-galę Tvėrėjo ranką.

Eikim ir mudu į žalią lanką,
Ten, kur daugybė gėlių prisėta;
Tenai surasim ir mums žadėtą,
Lelijos žiedą taip numylėtą.

— x —

A. Vaičiūnas.

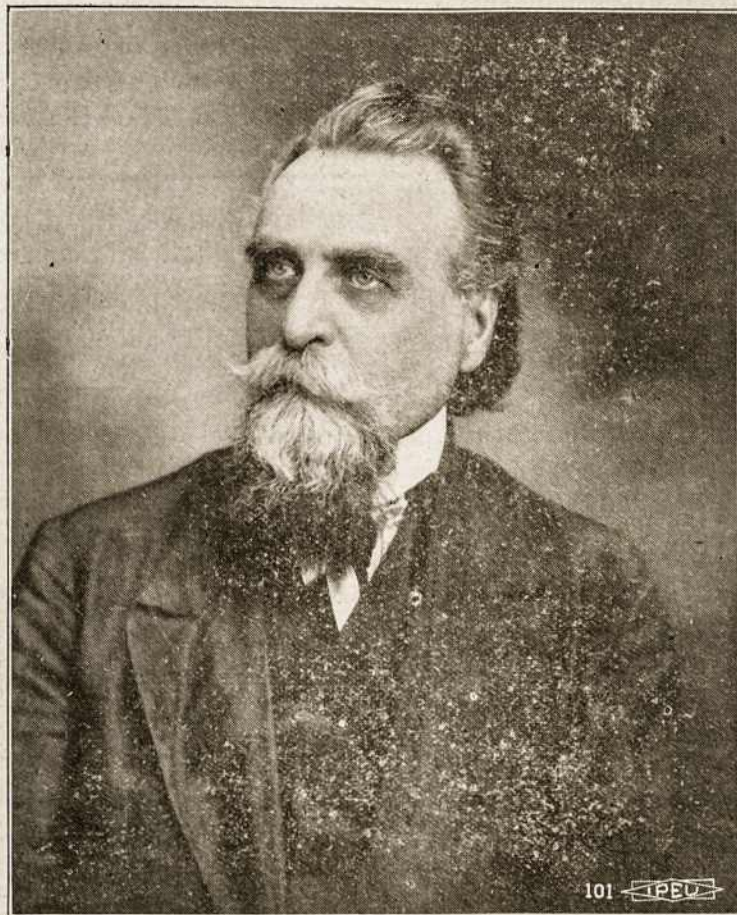
Religioso.

— x —

Ne eglė siūbuojama vėjo linguoja,
Ne karo lauke karyžgis aimanuoja...
Tai verkia, vaitoja širdužė manoji,
Ją slėgia ir spaudžia dalužė sunkioji...
Nė vėtra ten šėlsta, ne ažuolas virsta;—
Ne raudos-dejonės beržų pasigirsta....
Tai šėlsta krūtinėj skausmai begaliniai,
Širdužę užgavusieji smūgiai mirtiniai!...

Vai eisiu keliausiu laimuzēs ieškoti;
 Kuriuo keliu eit ir kur apsistoti?! —
 Pasaulis ramybēs man duoti negali...
 Jisai man užkrovē sunkiausiajā daļi.
 Paēmēs ī rankā vien beržo šakeļē,
 Iš naujo keliausiu: gal Dievas duos galē!

Galva man nusviro, o kūnas suvyto,
 Nuo mano vargelio, sunkaus, nematyto!
 Ne eglē siūbuojama vējo linguoja,
 Ne karo lauke karzygis aimanuoja.
 Tai verkia, vaitoja širdužē manoji,
 Jā plēšo ir spaudžia daluzē sunkioji!

Dr. Jonas Basanavičius

22 d. lapkričio šīų metū suējo 70 metū žinomam mūsū veikējui-aušrininkui Dr. Jonui Basanavičiui. Jis pirmas pradējo kelti iš miego mūsū tautā. Jis 1883 metais īsteigē Prūsuos pirmājī laikraštī “Aušrā”. Po to gyvendamas ilgai Bulgarijoj jis nepaliovē dirbēs Lietuvos labui, ypač tyrinējo lietuviū istorijā iš kur yra lietuviai kilē. Jis surašinējo lietuviū mithologijā, pasakas.

1905 m. Dr. J. Basanavičius sugrižo Lietuvon. Čia pirmiausia īkūrē Lietuviū Mokslo Draugijā ir daugiausia joje darbavosi, tvarkydamas knygynā ir muziejū. Be to leido laikraštī “Lietuviū Tauta”.

Dr. J. Basanavičius pergyveno karā ir visas okupacijas neapleisdamas mūsū sostinēs Vilniaus.

Ilgū-ilgiausīų metū Gerb. Jubiliatui!

J. V—nė.

Mušis.

—x—

Pirmyn! susiūbavo, galingas, pirmyn!
Ir puolė mūsiškiai į priešų pulkus.
Ir mušis vis ėjo karštyn ir smarkyn,
Palikdamas priešais nuklotus laukus.

Oi, krito ir mūsų jaunųjų brolelių
Ant Nemuno kranto nuo plieno skaudaus.
Ir ten naujas kapas, kur beržas prie kelio:
Siela pašaukta karalybėn dangaus...

Tėvynė! tai tavo krūtinę mes gynėm,
Kad širdį n'išplėštų įniršę lenkai!
Tikėjomės pergalės, bet ir neapsivylėm,
Tat galim užtraukti sau giesmę nūnai.

Ir vienas galingas paplūdo meldimas:
Tai "Amžiną atilsį" broliams garbės!
Lai vienam numirus, jo darbo kits imas,
Tada mūs tėvynė vargų neKentės!

Palaiminta būki, Mieloji Tėvynė!
Brangiausia narsiųjų galiūnų šalis!
Nors dar ne visai jie nuo priešo atgynę,
Bet drąsiai eis kautis sūnus ją mylįs.

Palaimintas ginklas, kuris priešus kirto!
Palaimintas vyras, kuris valdė jį.
Laimingas tasai, kurs dėl tėviškės virto,
Praliedamas kraują žiauriajam mūšy!

Garbė, Didis Vade! Tu laisvės nėsėjai!
Sergėk-gi akyliai vartus mūsų pilies.
Lai niekas nedrįsta draskyti atėjęs
Šventosios Žilųjų Senelių šalies!!!.

Mariampolė.

— x —

A. Vaičiūnas.

Sunku.

—x—

Vakar giedra, saulė šviečia,
Šiandie vėjas, debesiuota;...
Vakar lūpos man šypsojos,
Šiandie širdžiai verkt užduota!..
Vakar aiškus mano kelias,
Šiandie mintys ūkanotos...
Nebeklauski, kam nuliūdes

Naktimis sapnuos blaškausi!..
Tai už tai kad vakar rytą,
Taip linksmai, saldžiai juokiausi...
Mūs likimas, tai lig nendrė
Prie Šešupės ką užaugo...
Šiandie vėjas lenkia dešnėn,
Ryt taipo-gi nieks nesaugos...
Mes kovojam ne gyvenam...
Nes gyventi nėra laiko!..
Vakar kūnas valgyt nori,
Šiandie dvasia lig apsvaigo!—
Kas skaudžiausia reikia slėpti —
Susičiaupti, užtylėti!..
Vai sunku, sunku be galo,
Kada reik vienam kentėti!..

Bebrininkai, 12—VII—21.

Ar galima pastatyti Amerikoje Lietuvių
Kolegiją?

— Negalima nepastatyti. Būtinai rei-
kia. Taigi ir galima.

—x—

Ar lietuvių mokslui davei pats?
Ar raginai kitus?
Ar padėjai surinkti pinigų?
Ar manai, kad už dyką lietuviai taps
mokyti?

—x—

Kas Lietuvą myli, tas neatsisakys auko-
ti Lietuvos Katalikų Universitetui.

Už 50 dolerių Lietuvoje vienas žmogus
gali užbaigti visą Universitetą.

Už 50 dolerių gali pats vienas duoti Lie-
tuvai vieną mokytą žmogų.

Atmink. Neužmiršk.

—x—

13 metų stovės pas Tave Lietuvos Lais-
vės Paskolos bonas. Gali pamesti. Gali jį tau
pavogti.

Už 13 metų būtų 2 mokytu vyrų Lietu-
vai, jeigu L. L. Paskolos boną paaukotumei
Lietuvos Katalikų Universitetui.

—x—

— Kiek reikia Liet. Kat. Universitetui?

— O kiek duosi? Reikia 100,000 dol.

Duok vieną dolerį šiandieną.

Kitus rytoj atiduosiu. Ačiu.

A. Tamoliūnas.

Tretysis šv. Pranciškaus Įstatymas* }

(1221-1921)

Tretininkystės Reikšmė.

Š priezasties 700 metų sukaktuvių nuo įkurimo Šv. Pranciškaus iš Assisi Tretininkystės, popiežius Benediktas XV paskelbė encikliką visiems Katalikų Bažnyčios vyskupams, ragindamas, kad jie stengtųsi išjudinti Tretininkystę ir padauginti Tretininkų skaičių visame pasauly (Enciklika: *Sacra propediem*, saus. 6 d., 1921). Tuo savo raštu popiežius atkar-toja kai-kurias pirmesniųjų popiežių, k. a. Leono XIII ir Pijaus X, mintis. Leonas XIII, būdamas didis Tretininkų globėjas, tankiai minėdavo: "Pagrindas socialiai reformai yra Šv. Pranciškaus Tretininkystės Regula. Nenuilstančiai darbuokitės del padauginimo Tretininkystės narių, nes Tretysis Šv. Pranciškaus Įstatymas, kaip tik ir yra, kad atgimdyti bei atnaujinti šį pasaulį" (Enciklika: *Auspicato*, rugs. 17 d., 1882). Gi Pijus X kartodavo panašiais žodžiais: "Nun-gi Tretysis Šv. Pranciškaus Įstatymas yra suderintas prieinamiausia prie šių dienų reikalų. Tad-gi, didžiai trokštame, kad kouoliausia prisidėtumėte prie praplatinimo Tretininkystės". (Enc., kov. 12 d., 1909). Ištikrųjų gaila, kad iki šiam laikui, ne visi teišgirdo prakilniųjų popiežių žadinių ir skatinimų. Daug žmonių dar pasilieka apsileidime ir nenori prisidėti prie Tretininkystės. Vėl-gi net randasi daug priešų tajai šventai Įstaigai, kuri iš visų pasaulinių Bažnyčios organizacijų yra nesulyginama del aukštojo asmeninio šventumo, del tvirtos ištikimybės Katalikų Bažnyčiai, del didžiųjų nuveiktų darbų draugijos ir labdarybės srity 700 metų gyvavimo laike. To viso priežastį galima surasti tame, kad žmonės nežino arba nenori suprasti Šv. Pranciškaus Tretininkystės reikšmės, siekių, prievolių, naudos, įtekingumo ir veiklumo.

Tankiai žiūrima į Tretininkystę, kaipo į dievotą asociaciją praplatinti Šv. Pranciškaus garbinimą. Kiti mintija, kad tai yra paprastos brolijos prikergtos prie Pranciškonų bažnyčios. Tretysis Šv. Pranciškaus Įstatymas nėra paprasta brolija arba draugija, bet reiškia daugiau aukštesnio, prakilnesnio tikslo. Tretininkystės žymė ir kilnioji vertė glūdi tame, kad tai yra Bažnyčios priskirta ir patvirtinta Įstaiga. Popiežius Leonas XIII, atsiliepdamas (liep. 7 d., 1888 m.) į Pranciškonų vyresniusius, aiškiai pareiškė: "Pasirodžius Konstitucijai *Misericors Dei Filius* kai-kurie mintijō, kad Tretysis Įstatymas tapo permaintytas į paprastą asociaciją arba broliją. Tokia nėra mūsų intencija. Bet, kaip jau esame pareiškę, tai tojo Įstatymo būdas ir esamybė pasilieka toji pati; visai nėra paprasta brolija, bet tikroji Įstaiga".

Vienok, Tretysis Įstatymas skiriasi nuo Vienuolynių Įstaigų tuomi, kad Tretininkystės nariai nesudaro įžadų ir pasilieka pasauly; ir-gi nėra asociacija, kuri vien tik skatintų narius prie kai-kurių artymo meilės arba dievotumo pareigų. Tretysis Šv. Pranciškaus, lig Vienuolių Įstaigą, dar aukščiau reiškiasi: pageidaujama, kad visų Tretininkų gyvenimas atsiektų šventumą; norima visiems įkvėpti ir auklėti tikybinę dvasią Nukryžiuotojo Kristaus sekime, didžiojo Jo tarno Šv. Pranciškaus pavyzdžiu; trokštama galimybės teikti tiems, kurie negalėdami pasaulio apleisti, ilgiasi vienuolyno vienatvės ir ramumo, kad apturėtų krikščioniškąjį tobulumą, pagal Pranciškonų pavyzdą, gyvendami pasauly. Popiežius Leonas XIII enciklikoje *Humanum genus* (bal. 20 d., 1884 m.) apie Tretijį Įstatymą sako: "Kaipo įkūrėjo įkurtas viskas reiškiasi, kad visus patraukti prie Jėzaus Kristaus meilės, prie Bažnyčios ir prie lavinimosi krikščioniškųjų dorybių." Tas pats popiežius kitoje enciklikoje vėl mini: "Tretysis Įstatymas savo esamybėje yra krikščioniškojo tobulu-

*) Tuo vardu žiūrėk kun. Rogerio Middelendorf'o O.F.M. raštą, tilpusį "Catholic Home Annual", XXXIX m., pusl. 41 ir sek.

mo mokykla skiepyti ir auklėti Nukryžiuoto Kristaus dvasią širdyse tų, kurie susiduria ir gyvena pasauly ir vykinti Dievo karalią čia ant žemės”.

Tai-gi, Tretysis Įstatymas yra tikroji Bažnyčios Įstaiga ir, žinoma, turinti savo nuosavybes, tolygias Vienuolijų Įstaigoms. Regula ir Ceremonialas lygiai yra Bažnyčios užtvirtinta. Taip-gi yra vienu metų noviciatas, po kurio seka sudėjimas profesijos. Be to-gi turi atskirą rūbą, vien-kart maldų kalbėjimą ir brevijorėlį. Tretininkai turi teisėtus vyresniusius ir vedėjus, su kuriais susieina visose konferencijose. Kasmet turi juos aplankyti teisėtas dignitorius. Tretininkai, galop, naudojami atleidais, generale absoliucija, popiežiaus palaiminimu ir kitomis privilegijomis, kurias Apaštalų Sostas teikia vien tik Vienuolijų Įstaigoms.

Kad geriau supratus Tretiją Šv. Pranciškaus Įstatymą, pažvelgkime į jo istoriją.

Pradžia, Užtvirtinimas ir Išsiplėtojimas.

Kuomet Šv. Pranciškus pradėjo Neturto gyvenimą, sekdamas Nukryžiuotojo Išganytojaus gyvenimą. Jo pavyzdį greitai pradėjo sekti kiti. Pirmuosius pasekėjus jis subūrė ir jiems teikė naują gyvenimo regulą, kurią netrukus užtvirtino Apaštalų Sostas. Tai buvo Pirmojo Šv. Pranciškaus Įstatymo pradžia. O kadangi Šv. Kliara Asyrietė troško vesti panašų gyvenimą, Šv. Pranciškus parašė kitą regulą del Šv. Kliaros ir jos draugių. Tai buvo Antrasis Šv. Pranciškaus Įstatymas, įsteigtas del neturčių Kliariečių. Pagalios, kuomet skaitlingi būriai, gyvenantieji pasauly ir negalintieji jo apleisti iš priežasties moterystės bei šeimynos pareigų, taip-gi troško sekti Šv. Pranciškų, tai Šventasis, po ilgųjų maldų ir meditacijų, sumanė įkurti Tretiją arba Atgailos Įstatymą, kurs yra tikrai Vienuolynė Įstaiga, bet nariai gyvena pasauly. Turtingas Poggibonzės pirklys, vardu Luchese ir dievota jo žmona, Bonadonna, buvo pirmieji, kurie priėmė Atgailos abitą ir juostelę iš Šv. Pranciškaus rankų. Tai įvyko 1221 metuose.

Sulyg Šv. Pranciškaus minties, Trečiojo

Įstatymo nariai arba Tretininkai negali ir neprivalo apleisti pasaulinio gyvenimo, bet jie turi ir privalo išsivadėti šio pasaulio geidulių, linksmybių ir puikybės. Jie neturi apleisti šeimynos židinio, idant įstojus į vienuolyną, bet privalo taip suderinti, kad jų namas būtų maldos ir tobulumo vieta. Jie neturi susivaržyti neturto, nekaltybės ir paklusnumo įžadais, bet privalo atprasti nuo gašlaus prisirišimo prie žemiškų turtų, linksmybių ir saumylybės. Jie neprivalo užsilikti ramiame vienuolio kambary, bet turi būti ramybės pasiuntiniais ir sargais šio amžio papiktinimų ir sugedimų tarpe” (Benediktas XV). Jie neturi gyventi vienuolyno šeimynoje po vyresniojo globa bei priežiūra, bet privalo gyventi Trečiojo Įstatymo nurodymais ir turi būti ištikimi Motinos Bažnyčios vaikai.

Apaštalų Sostas žinodamas Trečiojo Įstatymo vertę, ilgai nelaukė, kad galutinai jį patvirtinus. Jau tuose pačiuose įsteigimo metuose popiežius Honorius III patvirtino žodžiais. Po to sekė Apaštalų Sosto dokumentas, kuriame Tretysis Įstatymas buvo užgirtas ir pavestas pasaulio tikintiems. Ir, kuomet Tretininkai buvo priešų įtarinėjami ir persekiojami, popiežius Gregorius IX 1230 m. paskelbė specialę Bullą, kurioje patvirtino Tretininkų teises ir privilegijas, pagerbiant juos “Kristaus kareiviais” ir “antraisiais Makkabijiečiais”. Popiežius Nicholas IV 1289 m. dar sykį peržiūrėjo ir pataisė Trečiojo Įstatymo Regulą, gi paskui patvirtino visu Apaštalų Sosto autoritetingumu. Ilgainiui, virš 30 popiežių užgyrė ir patvirtino Tretiją Šv. Pranciškaus Įstatymą, gi Apaštalų Sostas paskelbė virš 110 dokumentų jo naudai. Pagalios popiežius Leonas XIII 1883 m., kad suderinus ir pritaikius prie šių dienų ir aplinkybių, atmainė kai-kuriuos Įstatymo sunkumus, visai nekeisdamas esmės. Tuomi kiekvienampalengvino priklausyti prie Trečiojo Šv. Pranciškaus Įstatymo. Uolus Tretininkas popiežius Leonas XIII tankiai pareiškėdavo pasauliui: “Esame įsitikinę, kad Tretysis Įstatymas yra saugiausias antpuolys prieš šių dienų ištvirkimą ir klaidas ir išganingiausias priemonės sugražinti bei atversti pasaulį prie

tikro ir tveriančio Evangelijos mokinių laikymosi ir pildymo "(Fleming: *Acta Leonis XIII*, pusl. 16).

Nuo pat pradžios Tretysis Įstatymas plėtojosi stebėtinu greitumu. Dvidešimts metų po įkūrimui, laiškas, rašytas prieš Pranciškonus ir Domininkonus, geriausia apie tai liūdija: "Tretininkai ir Domininkonai pakilo prieš mus... Jie įsteigė dvi nauji broliji, kuriodvi, be išėmimo, priima vyrus ir moteris. Sukruto kiekvienas priklausyti prie jų. Sunku būtų surasti bent vieną, kuris nebūtų prisirašęs prie vienos iš tųdviejų brolijų"... Tretysis Įstatymas nuo pat pradžią augo neapsakomu pasekmingumu. Knygoje "*Šv. Pranciškaus Gyvenimas*" Le Monnier'is sako: "Rodėsi, kad žmonių protas ir širdys vien tik laukė progos įstoti, nes būrėsi skaitlingais būriais" (pusl. 282). "Tai buvo Viešpaties dvasia, kuri nužengė ant Pranciškaus ir, kaip išrinkimo indas, pylėsi iš jo ir jo brolių į visas pasaulio dalis", (pusl. 283).

Kuomet Tretysis Įstatymas bujojo ir plėtojosi, įvairaus luomo žmonės linko sekti Neturto Žmogaus gyvenimo pavyzdį. Net imperatoriai, karaliai ir karalienės nuolankiai prašė priimti į Tretiją Įstatymą. Imperatoriai: Hapsburgo Rudolpas ir jo žmona Ona, Karolis V ir jo žmona Izabelė, Leopoldas I ir jo žmona Eleonora; karaliai: Liūdas VIII ir jo žmona Blanchės, Šv. Liūdas IX ir jo žmona Margareta. Vengrijos Bolis IV ir jo žmona Šv. Elzbieta, Aragono Alponzas III, Portugalijos Alponzas IV, Didysis Lietuvos Kunigaikštis Ladislovas, Ferdinandas ir jo žmona Izabelė, Aragono ir Kastilės kunigaikščiai — jie visi po karališkais rūbais dėvėjo Atgailos Įstatymo škaplierius ir juostelę. Ir didelio atsizymėjimo ir garbės vyrai taip-gi buvo dievoti Tretininkai. Pavyzdžiui: garsusis dailininkas Giotto di Bondone; Dieviškosios Komedijos autorius Dantė Allighieri; Amerikos atradėjas Kristoperas Kolumbus; pasizymėjęs Ispanijos poetas ir dramaturgas Kalderonas de la Barcia, Garsusis Italų astronomas Galileo Galilei; kiltusis muzikas Pierluigi da Palestrina; nukankintas Ekuadoro prezidentas Garcia Moreno ir kitų daugybė, kurie

buvo Tretininkai, kad aukštoji jų garbė spindėtų paprastu Šv. Pranciškaus vaikų dievotumu. Ne mažiau, kaip šešiolika popiežių sėdinčių Šv. Petro Soste ir-gi buvo garsūs Tretininkai.

Aiškiausiai pamatysime, kaip tie garbingi vyrai vertino Tretiją Įstatymą, pažvelgę į laišką, kurį Kardinolas Trejo po abito ir juostelės priėmimui netrukus rašė vienam draugui pranciškonui: "Su nusistebėjimu aukštinate mane, kad aš, būdamas kardinolu, apsilvilkau abitu ir priėmiau profesiją, kad geriau prisitaikius prie Trečiojo Šv. Pranciškaus Įstatymo Regulos. Ar-gi Šv. Pranciškaus juostelė neužsitarnavo apjuosti net karališkos purpuros? Prancijos Šv. Liūdas, Vengrijos Šv. Elzbieta, karalienė, nešiojo, kaip ir kitų daugybė karalių, kunigaikščių... Ar-gi Šv. Pranciškaus abitas nėra tai tikroji purpura, kuri gerbtų karalių ir kardinolų asmenį? Taip. Yra tai tikroji purpura, apšlakstyta Kristaus krauju ir-gi tuo krauju, kurs ištriško iš Jo tarno stigmų bei žaizdų. Tai ką-gi aš padariau apsilvilkdamas abitu? Aš pridėjau purpurą prie purpuros, karaliaus purpurą prie kardinolo purpuros. Tuomi gi atsitolinęs nuo nusizeminimo, baimėjaus, kad padariau sau daug pagarbos ir, kad apturiu daug garbės" (Wadding'as).

Net ir šių laikų garsieji Bažnyčios ir Valstybės vyrai, mokslininkai ir rašytojai, dailininkai ir muzikai ir, daug kitų, įsirašė į Tretiją Įstatymą. Paminėsiu vos tik kelius: Kardinolas Jonas Enrikas Newman'as; Westminsterio Kardinolas Antvyskupas Enrikas Edvardas Manning'as; Mechlino Antvyskupas Petras L. Goosens; Venecijos Patriarka Aristides Cavallieri; Apaštalu Sosto Sekretorius Kardinolas Mariano Rampolla; New Yorko'o Antvyskupas Jonas Kardinolas Farley; garsieji visuomenininkai: Liūdas Windhorst'as, Karlas Lueger'is, gr. Albertas de Mun'as; garsieji rašytojai: Liūdas Veillot'as, Franzas Hettinger'is, Aubrey de Vere, Francis Thompson'as; garsusis piešėjas Aleksandras Seitz'as; garsiuoju muziku: Franz'as Lišt'as ir Charles Francis Gaunod'as.

Nun-gi, kad Tretininkų skaičius ir nė-

ra toks didis, kaip buvo praeituose amžiuose, bet Šv. Pranciškaus šeimynoje dabar yra apie 25,000 Pranciškonų vienuolių, 100,000 Pranciškonų seserų, kurios paprastai vadinamos Neturto Kliarietėmis ir 3,000,000 Tretininkų, iš kurių apie 50,000 gyvena Suvienytose Valstijose ("Laivas" No. 15., spal. 11 d., 1921 m. M. I., pusl. 16).

Trečiojo Įstatymo Prievolės.

Išganytojas mokina: "mano jungas yra mielas ir mano našta lengva" (Mat. XI. 30). Tą patį galima pasakyti ir apie Trečiojo Įstatymo Regulą, kurios pagrindai yra Šv. Evangelija.

Trečiojo Įstatymo Regula, patvirtinta popiežiaus Leono XIII, turi tris perskyrimus. Pirmasis apima priėmimą, novicijatą ir profesiją. Katalikai peržengę 14 metus dorą gyvenimą jau būva priimami. Priimtieji privalo nešioti tam tikrą juostelę ir škaplierius, kitaip netenka teiktų privilegijų ir teisių. Po vieno novicijato metų, reikalaujama sudaryti profesiją, pareiškiant per visą gyvenimą pildyti Dievo Įsakymus ir Trečiojo Įstatymo Regulą. Antrasis perskyrimas aiškina, kaip reikia Tretininkams gyventi. Jie privalo prisilaikyti nuo per brangių ir puošnių drabužių, nuo sujaudinančių šokių, perstatymų ir lėbavimų. Būti spuliam valgyme ir gėrime, prieš valgį ir po valgiui atkalbėti paskirtą maldelę. Privalo pasninkauti Šv. Pranciškaus ir Nekalto Prasadėjimo vilijoje ir kiekvieną metų penktadienį. Taip-gi prisilaikyti trečiadienį, bet tas nėra tvirtai įsakyta. Tretininkai privalo išsipazinti ir priimti Komuniją bent sykį į mėnesį. Kas dieną turi atkalbėti dvyliką "Tėve Mūsų", "Sveika Marija", ir "Garbė būk Dievui", etc. arba atkalbėti brevijorėlį, skirtą Švč. Mergelės garbei. Nesivėlinti testamento padaryti. Tretininkai privalo vesti dievoto gyvenimo pareigas, panaikinti pavojingas knygas ir laikraščius. Pagerbdami ir mylėdami save, turi sutikime gyventi su savo kaimynais, saugotis niekingų kalbų ir niekad neimti priesaikos, išskirus kada yra reikalas. Kiek galint klausyti Mišių kas dieną ir reguliariai lankyti susirinkimus. Tretininkai privalo neatsisakyti

nuo paskirtų duoklių šelpimui vargšų ir ligonių ir platinimui Dievo garbės. Yra paskirtos tam tikros maldos už sergančius ir mirusius narius. Gi Tretysis perskyrimas aiškina apie Trečiojo Įstatymo vedimą. Tretininkų viršininkai turi galę paliuosuoti narius nuo kai-kurių prievolių pildymo, jeigu yra tam tikros priežastys. Pačių prievolių nepildymas nėra dar mirtinoji nuodėmė.

Iš visko matyti, kad Trečiojo Įstatymo Regula nėra per sunki pasauliniam, kuris negalėtų jos išpildyti. Vienok nesulyginamai teikia daug dvasinės naudos.

Nauda iš Trečiojo Įstatymo.

Gyvendami šių dienų aplinkybėse, jeigu pasitaiko koks reikalas, tuojau klausiamie apie naudą. Ir, jeigu yra pelnas, tai nepraleidžiame tos progos, kad ja pasinaudojus. Delko-gi nebūti panašiais ir dvasiniuose mūsų reikaluose?

Visų pirmiausia Tretysis Įstatymas kiekvienam pasauliniui teikia saugų kelią prie krikščioniškojo tobulumo. Taip-gi žinoma, kad krikščioniškąjį tobulumą ir amžinąjį gyvenimą galima atsiekti nepriklausant prie Trečiojo Įstatymo. Vienok, šiose dienose, kuomet žmonės, paskendę puikybėje kas link savo garbės ir praturtėjimo, kuomet aukščiausiasis žmogaus tikslas pamintas po kojų del turtų, kuomet kiti palinkę prie pasaulio linksmybių ir tuštumų ir visai užmiršta Nukryžiuotąjį Kristų, tad ryškiai matoma, del ko kiekvienas krikščionis privalo branginti Trečiojo Įstatymo Regulą, kuri prilaikys kiekvieną prie nusizeminimo, atgailos ir meilės. Popiežius Leonas XIII užtikrina: "Tretysis Įstatymas visu savo pobūdžiu traukte traukia kiekvieną pamylėti Kristų"... "Tretininkai išmoksta Trečiame Įstatyme mylėti mūsų Viešpatį tikrąja meile"... "Tretysis Įstatymas pritrauks žmones siekti krikščioniškojo tobulumo" (Slgk. Encikliką: *Humanum genus*).

Vienybėje — galybė. Įstojant į tikrųjų krikščionių tarpą, net silpnoji siela apturi galimybės, drąsos ir pagalbos lavinties krikščioniškose dorybėse visu punkuališkumu, reguliariškumu ir išvertingumu, neatsizvelgiant į asmens silpnumą ir nepastovumą,

nepaisant priešų kritikos nei ištvirkusio pasaulio pagundų. Galingoji pagelba susiras reguliariuose viršininkų pamokose ir perspėjimuose, sutvirtinant visą būdą dievotų Tretininkų pavyzdžiais, sutartinomis maldomis ir kitais gerais darbais, kuriuos praktikuoja Trečiame Įstatyme.

Kita vėl didelė nauda iš priklausimo prie Tretininkystės yra, kad visi Tretininkai dalinasi maldomis ir gerais darbais. Apaštalų Sudėjimo maldoje meldžiamės: "Tikiu... į Šventųjų Draugiją"... Toji didi Šventųjų Draugija suvienija visus tikinčiuosius į vieną didį mystišką kūną ir visus, kaip vienu, taip ir kitų, nuopelnus ir maldas paskiria vieni kitiems. Panašus dvasinis sąryšis yra ir didžioje Pranciškonų šeimoje. Tretininkai, užlaiką skaiščių širdį ir tikrąjį prisirišimą prie Trečiojo Įstatymo, tampa dalininkais atgailoje ir apmąstymuose, maldose ir Mišiose, labdarybės darbuose ir narių pasiaukojime trijuose Šv. Pranciškaus Įstatymuose. Koks tai naudingas dvasiškasis įnešimas! Kas-gi suskaitys visus Pirmoje Įstatymo misionierių pasiaukojimus ir darbus, kuriuos nuveikė pasauly? Kas-gi apvertins Šv. Kliaros dukterų maldas ir aistrumus laike didelių pasninkavimų ir tylių būdėjimų prieš Švenčiausiąjį Sakramentą? Kas-gi suskaitys atgailos ir labdaringumo veiksmus milijonų Tretininkystės brolių ir dukterų, vienuolių ir pasaulinių? Visų tų nuopelnų dalininkai yra Tretininkai.

Minimoji Šventųjų Draugija neapsirubežiuoja vien tik šiame pasauly. Įstoiant-gi į Tretinį Įstatymą kiekvienas tampa tikruoju Šv. Pranciškaus sūnumi. Jis tai naudosis iš Serafiškojo Tėvo užtarimo ir globėjimo. Kokia tai reta privilegija vadinti jį Tėvu arba Globėju, kurs jau čia ant žemės tiek daug patiko Išganytojui, jog Jis įžymėjo mirtiname dievoto jo tarno kūne švenčiausių savo žaizdų stigmas arba tolygias žaizdas!

Taip-gi Pranciškonų Įstaigos palaimintieji ir šventieji danguje panašiai tampa užtarėjai ir globėjai tų, kurie yra pasiriję sekti pavyzdinę ir šventą jų gyvenimą čia ant žemės. Tų šventųjų skaitlius labai didis. O kiek jų patapo šventaisiais vien tik

iš Trečiojo Įstatymo? Tosios Įstaigos istorija mini Vengrijos Šv. Elzbieta, kuri pasižymėjo maloninga labdarybe; Prancijos Šv. Liūdas ir Ispanijos Šv. Ferdinandas, kurie aukštą savo galybių garbę suliejo su Šv. Pranciškaus dorybėmis; Viterbos Šv. Rožė, didvyris kūdikis ir jos šalies gerojus; Kortonos Šv. Margarėta, Serafiškoji Magdalena, kuriai nuodėmės buvo atleistos, jog ji daug numylėjo. Nemažiau, kaip 104 Tretininkai buvo kanonizuoti ar beatifikuoti. Vėlesnieji Tretininkystės šventieji, kurie įgijo šventųjų ir palaimintųjų garbę yra šie: Palaimintasis Tomas More, kankinys, Anglijos Lordas Kanderis; Šv. Benediktas Labre, išmaldautojas; Palaimintasis Jonas Vianney, pagarsėjęs Arso klebonas ir Šv. Joanna d'Arc, didvyrė Orleano Mergelė. Žinoma, kad Tretininkystės Šventieji danguje nepamirš tų brolių ir seserų čia ant žemės gyvenančių, kurie darbuojasi savo sielos išganymu, užlaikydami ir pildydami tą pačią Regulą, kalbėdami tas pačias maldas ir vesdami savo gyvenimą atgailoje ir meilėje, kaip kad Šventieji vykdė tą viską.

Pagalios didelė nauda priklausyti prie Tretininkų tai turtinimasis iš šaltinių atlaidų, kuriuos teikia Bažnyčia visems Tretininkams. Vos tik keli Vienuolynai gavo taip gausių privilegijų, kokių teikė popiežiai: Leonas XIII ir Pijus X Trečiajam Įstatymui. Apie 125 dienų metuose Tretininkai gali apturėti visuotinus atlaidus. 32 dienoje apturi generalę absoliuciją arba palaiminimą su atlaidais, o du sykiu Šv. Tėvo palaiminimą. Kiek kartų Tretininkai atkalba šešius "Tėve Mūsų", "Sveika Marija" ir "Garbė būk Dievui", tiek kartų apturi visus atlaidus, teiktus tikintiems, kurie apeina Stacijas, aplanko Šventąsias Vietas Jeruzaly arba Parciunkulių bei Šv. Jono iš Compostella bažnyčias. Tretininkai kunigai turi galę laikyti Mišias tris dienas savaitėje ant privilegijuotų altorių. Ir, jeigu Mišias laikys už numirusius Tretininkus, altorius tampa privilegijuotas. Apart tų skaitlingų visuotinių atlaidų, taip-gi apturima ir dalinius atlaidus, pav. 300 dienų už kiekvieną dievotumo bei labdaringumo darbą. Kokia tai aukso proga tokiomis lengvomis išlygo-

mis apturėti laikinės bausmės atleidimą bei tuomi prisidėjus, kad išliuosuoti kentančias sielas iš skaistyklos.

Įtekingumas ir Darbai.

Pirmasis Trečiojo Įstatymo tikslas yra tai paties savęs pasišventimas arba pasiaukojimas. Tai yra pirmutinis kiekvieno Tretininko darbas ir pagrindinis siekinys. Be jo visi viršutiniai darbai būtų mažos vertės. Neatsižvelgiant, jog Regula, toki švelna žodžiais ir metode, bet-gi faktas yra, kad kiekvienas Tretininkas privalo dirbti savo artymo gerovei.

Regula sako: "Savo gyvenime kiekvienas Tretininkas privalo stengtis platinti dievotumą ir dirbti visame, kas tik yra gera". Didžiųjų ydų yra viena, tai mažai teikiame pagarbos ir prisirišimo prie namų židinio. Jeigu Tretysis Įstatymas vėl teikia mums tikrai laimingus krikščionies namus, tad, ar-gi nereikėtų daugiau domėtis tuomi, kad krikščionies namai būtų nekaltybės tvirtuma, kiekvienos dorybės mokykla, tikrosios linksmybės ir džiaugsmo rojus?

Bet įtekingumas tųjų, kurie suderina savo gyvenimą pagal Trečiojo Įstatymo patarimų, neprivalo būti aprubežiuotas vien jų pačių namuose. Jų Regula mokina: "Rūpestingai temiklina maloningumą ir meilę... savo artymui". Nežiūrint, kaip vargingai gyvena, malonus jų dievotumas, savęs išsižadėjimas ir meilės pavyzdys, veltui nenueis niekad, o bus didi įtaka draugijoje, kurioje gyvena, parapijoje, kurioje tvarkosi. Kanauninkas de Segur'is sako: "Tretysis Įstatymas auklėja dievotumą parapijoje, galingai prigelbsti klebonams, yra tai tryškantis tikėjimo ir meilės darbų šaltinis ir daug prisidedas prie paklydusiųjų atvertimo".

Brolybės dvasia Trečiajame Įstatyme reiškiasi dvasios ir kūno labdaringumo darbai. Istorija nurodo, kad Tretininkų įstaigos, kur jos tik gyvavo, atsižymėdavo įvairiuose labdarybės ir draugijos gerbuvio darbuose. Pirmutinė Tretininkų įstaiga Florencijoje pastatė sau už tikslą labdaringumą, įsteigiant tame mieste ligonbutį del netur-

čių ligonių. XIII ir XIV amžiuose feudalizmas įvedęs daug nedorybių, kurios liko panaikintos Trečiojo Įstatymo pastangomis. Pranciškonų istorikas Holzapfel'is sako: "Tretininkai visur užsistojo už Bažnyčios ir miestų teises prieš vergijos teises ir visur sulaukė privačių kivirčių ir civilių karų sukilimus". Didžiausiame savo bujojime Tretysis Įstatymas Italijoje sustabdė neapsakomą palūkų plėšimą įkurdami Žmonių Bankus. XVI šimtmety, Tretininkai pav. Palaimintasis Hippolytus Galantini darbavosi mokindamas bemokslų vaikus tikėjimo. Prie įkūrimo socialių ir labdaringų įstaigų tuose laikuose daugiausia prisidėjo Tretininkai. Daugiau negu 42 Vienuolių Įstaigų randasi, kurių nariai prisilaiko Trečiojo Įstatymo Regulos ir turi labdarybę už tikslą. Pažymėtina tie Tretininkai, kurie įsteigė Vienuolių Labdarybės Įstaigas, kaip antai: Šv. Pranciška Romietė, įsteigėja Oblatų Instituto šelpimui vargšų; Šv. Camillus iš Lellis, Šventasis ligonbučių patronas, įkūrėjas Ligonių Tarnų; Šv. Juozapas Calasancius, įsteigėjas Piaristų mokinti neturčių vaikus; Šv. Vincentas iš Paulio, įkūrėjas Lazaristų Tėvų ir Labdarybės Dukterų; Šv. Jonas Baptista de la Salle, įkūrėjas Brolių del Krikščioniškųjų Mokyklų; Palaimintasis Vincentas Palloti, įkūrėjas Dievotos Misių Įstaigos; Palaimintasis Jonas Don Bosco, įsteigėjas Salesianų Tėvų ir Seserų Įstaigos.

Net ir mūsų laikuose Tretininkai ištikimai seka popiežiaus Pijaus X patarmę, kad kiekvienas stengtūsi dirbti del pagerinimo arba pataisymo žmonijos. Belgijos Tretininkai įsteigė Apologėtų Ratelį kovai prieš tamsumą ir religinį indiferentizmą. Austrijoje, Vokietijoje, Vengrijoje, Šveicarijoje ir Italijoje Tretininkai daugiausia dirba prie ligonbučių, palaiko darbininkų biurus: surasti darbo, slaugoti ir sergėti vaikus ir mergaites nelaimingose ir pavojingose aplinkybėse. Airijoje stropiai dirba palaikymui ir platinimui doros spaudos. Anglijoje garsusis Tretininkas Kardinolas Vaughan'as įkūrė Socialę Katalikų Uniją tikslu pagerinti dvasinį ir medžiaginį vargšų būvį. Ir Suvienytose Valstijose Tretininkai pradėjo uoliai dirbti rinkdami au-

kas įvairioms misijoms, studentams ir vargšams.

Baigdamas pasinaudosiu iškalbaus Kapucino Tėvo Stanislovo žodžiais: "Kas-gi gali sakyti, kad Įstaiga, įsteigta tokiais pagrindais, kaip Tretysis Šv. Pranciškaus Įstatymas, su tokiomis galimybėmis del gero, su tokiais gausiais dvasios nuopelnais ir nauda, ką teikia savo nariams, nesūrustų sau vietos šių dienų pasauly? Kuomet didžioji Dievo priešų armija susibūrusi neapkęsti Kristaus ir Jo Bažnyčios; užsibriežusi ir mananti išplėsti vaikams jų tėvų tikėjimą bedievybės mokyklomis; pasirįžusi įvairiomis klastomis ištvirkinti mūsų jaunimą ir įskiepyti indiferentizmą; kovojanti sutraukti moterystės nesuardomybę ir pa-

naikinti namų židinio ramumą ir šventumą; mėgindami išpaskutiniųjų sukiršinti žmones, luomą prieš luomą, turčius prieš neturčius, darbininkus prieš darbdavius ir net brolių prieš brolių įsiutusiamė šių dienų gyvenime, — kas-gi pasidrasins iš mūsų tarti, kad mums nereikia Trečiojo Šv. Pranciškaus Įstatymo su idealais atgailos ir savęs pasišventimo bei pasiaukavimo ir labdaringumo ir ramybės? arba, kad nereikia šauksmo, idant visi krikščionys susirištų šventąja profesija po Kryžiaus vėliava, aukštai plevėsujančios ir iškeltos To, Kurs savo kūne turėjo šventąsias žaizdas ir, petys į petį susirėmę, eiti į pergalę del Nukryžiuotojo Viešpaties ir Karaliaus?"

Amsterdam, N. Y.

Šviesos Spinduliai.

Surinko ir liuosai vertė A. K. Tauragis.

Atsiskyrus.

Ar verčiau, kada apleidai reginius, kur viskas gražu ir linksma? Ar apgailėstauji tų gėlių, kurias savo kely sutikai, tų malonių veidų, tų brangiųjų vietų, kurias praeidamas matei? Ar dūsauji, ar verki atsiminęs ką palikai? *Kun. Ryan.*

Atsisveikinimas, Su Diev!

Graudu yra tą pasakyti: nė jokios eilės nepasako širdies skausmo, kuris yra paskutiniuose atsisveikinimuose.

Atsisveikinimas — tai it mirtis: jis vasaros radastui ir upeliui atneša žiemos šalną; bet mes vis-gi kvėpuojam.

Skaisčios širdys, it altoriaus šviesos, persiskiria; tos širdys, kurioms sakėme "Būkite su mumis! būkite". O jos dūsaudamos atsakė "Ne".

Labiausiai trumpiausios yra saulėtos dienos; tamsa apipasakoja nežvaigždėtos nakties pasaką, tos nakties, kuri gyvuoja atskiruose ir paskutiniuose atsisveikinimuose.

Du veidu susiejna šen, ten arba by kur; kiekvienas devi mintis, kurias antras gal

dėvės; jų širdys gali trūkti, sakydamos, "Su Diev ant amžių". *Kun. Ryan.*

Lik sveikas! tas žodis širdis sutruškino ir akis ašaromis apipylė. Lik sveikas! vienas pasilieka — kitas-gi išeina.

Tad nenuostabu, kad tie, kurie tą sako, mąsto — lai tau sekasi gerai! gali jam sektis blogai; tad nenuostabu, kad jų dvasia nupuola ir visa jų viltis atšala.

Lik sveikas! tą žodį išgirdę veidai išbala, o sielos baime prisipila.

Tad nenuostabu, kad tie, kurie tą sako, jaučia skausmus del tų, kurie išeina. — Lik sveikas! jie laimės atsiskyrusiems linki, bet ak! anie gali nelaimę sutikti.

Su Diev! toks tai yra mums žodis, — jis daugiau kaip žodis — tai malda, — jie nesiskiria, kurie taip skiriasi, nes Dievas yra visur. *Kun. Ryan.*

Linksmumai.

Kur linksmumas daugiausia puotauja, ten liūdėsysis daugiausia raudoja.

Shakespeare.

Broliška Meilė.

Broliška meilė, tai maloniausių draugų motina. *Šv. Bernardas iš Clairvaux.*

Mirtis.

Naktis ir miegas — tai nakties amžini atsiminimai ir veidrodžiai, savo tamsumoj tylą perstatant, o mūsų jausmų užmigdytas reiškia tą galutiną mūsų mirtinų kūnų pabaigą.

Ir, užtat, kai-kurie miegą praminė seniausiu mirties broliu; bet jį panašiai lengvai galima pavadinti vienu iš mirties nuomotojų — artimu ryšiuose, bet tiesoje toli žemesniu — būnant tik laikinai nuomotoju to, ką mirtis skiriasi sau kaipo paveldėjimą. Kuo ilgiau gyvename, tuo mažiau mums lieka gyventi. Ir kas tas kasdieninis mūsų gyvenimo mažinimas, jei ne tolygus mirimas? *Palaimintas R. Southwell, S. J.*

Tikėk.

Tikėk! Kuomet dienos yra nuobodžios, gailėsčio debesys paslepia tavo vilties žvaigždę ir palieka tave vieną gyvenimo bangose. Žiūrėk ton pusėn, kurioj matei šviesos spindulį iki praeis tamsa, o neužilgo gerai išėsi.

Tikėk! Nors tavo šviesiausi pasitikėjimai guli sutrupinti pakely, ir nors veltui bandai šiandien pasiekti kokį numylėtą siekinį, nauja viltis gal rytoj su aušra atsirasiti; rytoj didvyriškai besidarbuojant gal siekinį pasieksi.

Tikėk! Kuomet draugai tave apleidžia ir nieko malonaus neturi tau pasakyti, kuomet tie, kurie ant tavęs kitados su šypsena pažvelgdavo, dabar kiton pusėn žiūri; tu gal surasi naujus ir geresnius draugus kaip tie, kurie tave atmetė, ir net tie patys vėl šypsosis, kuomet pats pagarbą užsitarnausi.

Tikėk! Kad ir pasaulis tau puolus pasakys: esi silpnas, ir kad tavo tikslai visai neteisingi kuomet dalykai gerai neišeina; yra Vienas, kuris žino tavo nuopuolio priežastį, ir jei pats bandysi, Jis tau pagelbės pasikelti ir su laiku pasiekti Jo karalystę.

Labai Toli.

Labai toli! Ką tas reiškia? Ar tai širdy atmaina su vietos permaina? Kuomet žingsniai pražengia reginį po reginio, ar su veido nuo veido išnykimu išdilsta siela nuo sielos? Ar širdys erdvės vergai, ar jos viešpačiai?

Labai toli! Ką tas reiškia? Ar toluma pertraukia Ten nuo Šen? Ar žemės plotai gali širdis perskirti? — Aš manau, negali, nes beriedanti ašara sako: "Labai Toli", reiškia "Labai Daug Arčiaus".

Labai toli! Apgailestaujamos mylios, tai tik erdvės paslaptis, kuri mūsų dūsavimus sujungia, bet mūsų šypsenas perskiria, nes meilė ras sueigai vietą, kuomet veidas toliausiai nuo veido atskirtas.

Labai toli! Susieiname su aušromis, kurios apipasakoja nuvargusių kojų taką ir visus metų ištartus "Su Diev" bet pasaldina keleivio priėmimą. Taip susitinka lietaus lašai iš perskirtų debesų.

Labai toli! Maldoje susitinkame. Tu žinai tą maldnamį ir šventvietę, prieš kurią rūpesčių suraukšlėtos kaktos linksta, o viršui tarnsiai žvakės žiba; tai tavo ir mano Susimylėjimo Namas.

Labai toli! Tolis perskiria tą, kas yra šiandien nuo to kas jau buvo; bet ak! kas yra susiduria su tuo ko nėra, kiekvienoj valandoj ir kiekvienoj vietoj, kur lūpos patylomis kužda "aš užmiršau".

Labai toli! Nėra Tolio! Nė dienos, nė tolis negali sulaikyti mano dvasios nuo tavosios. — Ne. "Su Diev" gali veidą atitolinti, bet mano širdis su tavim vis-gi pasiliks.

Labai toli! Aš tą apdainuoju, bet kuomet muzika slenka tolyn, tylus virpantis aidas nuo kiekvieno žodžio atsimuša į mano dvasios ausį. Labai toli, reiškia toli daug arčiaus.

— Jonai! Ir išranda gi keistus vardus. Kas tai yra KULTŪROS VAJUS?

— *Kultūros Vajus* tai reiškia, kad visoje Amerikoje renka pinigus, kad būtų lietuvių mokyty daug.

— O kiek jiems reikia surinkti?

— Lietuvos Katalikų Universitetui reikia 100,000, Amerikos Lietuvių Kolegijai ir moksleivių pašalpai antrą tiek. Reikėtų 200,000. O surinks tiek, kiek žmonės duos.

— O, je, žmonės pinigų turi. Tegu Dievas tik padeda. Kaip pasisuks pas mumis, ir aš duosiu.

SPORTAS.

Edwardsville, Pa. Gruodžio 7 d. Avoco parko aikštėje įvyko futbolo rungtynės tarp Edvardsvillės Vyčių ir Avoco futbolo klubo, kurias laimėjo Vyčiai su aukštu rezultatu 21:0.

Laimėję šias rungtynes Edvardsvilliečiai Vyčiai mano eiti rungtynių su Pine Brook Tigers futbolo komanda, kuri ligšiol Luzerne ir Lackvana apskrčiuose turi pirmenybę. Pasak nusimanančių, Pine Brook Tigers nėra taip jau stipri komanda ir Vyčiai kartais gali paveržti tų apskričių futbolo pirmenybę. Valio Edvardsvillės Vyčiai!
K.

—x—

BASKET BALL.

Wanamie, Pa. Gruodžio 13 d. Kirman parke įvyko besketbolo rungtynės tarp Wanamie ir Luzernės Vyčių. Visu žaidimo laiku abi pusi ėjo lygiomis. Manyta, kad reikės pratęsti laikas ligi kuri pusė išeis laimėtoja. Baigiant rungtis nustatytaį laiką, Jurgis Venslovas, Wanamie Vyčių pasižymėjos vidurinis, netikėtai sugavo bolę ir įmetė krepšin. Tokiu būdu rungtynes laimėjo Wanamiečiai Vyčiai padarydami 12 prieš Luzerniečius 10.
K.

—x—

Basketbolo rungtynėse tarp Wilkes Barre ir Plymouth Vyčių kuopų, kurios įvyko Wilkes Barrėje. Šv. Trejybės parap. salėje, laimėjo wilkesbariečiai Vyčiai. Išėjo 25:15.

Iš Plymouth'o Vyčių besketbolininkų labiausiai pasižymėjo F. Parkopis ir J. Bunsevičius, o wilkesbariečių — F. Dausys.

Tą pačią dieną Wilkes Barre Vyčių jaunųjų skyriaus besketbolininkai rungtynėse su Celtics išėjo lygiomis — 12:12. Jie negalėjo žaisti pilno laiko, nes senesniems turėjo užleisti vietą.
J. B.

—x—

Wilkes Barre, Pa. Gruodžio 14 d. Wilkes Barre Pa. Šv. Trejybės parap. svetainėje įvyko besketbolo rungtynės tarp Plymouth'o ir Wilkes Barre Vyčių, kuriose pakirtame žaidimo laike nei viena pusė nelai-

mėjo. Abi pusi turėjo po 13. Del to žaidimas buvo pratęstas penkioms minutėms ir plymouthiečiai laimėjo. Plymouth'as gavo 21, o Wilkes Barre 20.
K.

—x—

C. Brooklyn, N. Y. L. Vyčių 49 kuopos Sporto sekcija veikia nenustodama energijos. Praeitą vasarą buvo įrengus keletą sviedinio rungtynių su įvairių tautų sporto klubais, kurias daugiausia laimėjo Vyčiai.

Gruodžio 15 d., š. m., įvyko pirmos besketbolo rungtynės tarp Liet. Vyčių ir K. of C. (Columbo Vyčių) 60 sk., kurias laimėjo L. Vyčiai rezultate 38:33.

L. Vyčių Sporto sekcijai vadauja gabus sportininkas kaip A. Aleksandravičius.

—x—

Missouri valstijoje įžymiausiu basebolininkų skaitoma Arturas Dannelly, graborius St Louis'e. Tame mieste jį pažįsta net vaikai, kurie tik gali pakelti arba mesti bolę. Jo vardu basebolininkų tymas skaitoma geriausiu. Arturas Donnelly yra airis katalikas.

J. Milleris.

—xx—

FUTBOLAS KITOSE ŠALYSE.

Šveicarijoje, Fribourgo mieste tarptautinėse futbolo rungtynėse, dalyvaujant keturiems miestams, galutinai laimėjo Stutgar-to "Rickers" prieš Ciuricho futbolo klubą. Išėjo 1:0.

Rungtynėse tarp Antverpeno ir Amsterdamo miestų laimėjo antverpeniečiai futbolininkai.

Italijos ir Šveicarijos futbolininkų rungtynėse, kurios įvyko Genevoje, niekas nelaimėjo. Išėjo 1:1. Rungtynėse žiūrėtojų buvo 8000. Po rungtynių abi komandas Genevos kantono Vyriausybė pakvietė bendron vakarienėn.

Paryžiuje įvyko futbolo rungtynės tarp Paryžiaus ir Londono. Laimėjo Londonas rezultate 3:1.

Taip-pat ir Olandijos Tautinė komanda Paryžiuje laimėjo prieš prancūzus 5:2.

Futbolo rungtynėse tarp Pragos (Čeko-Slovakijos) "Sporto" ir vokiečių Nuereber-

go futbolo klubo netikėtai laimėjo čekai. Išėjo 5:2.

Rungtynėse tarp Brukselės ir Londono miestų, laimėjo Brukselio futbolininkai. Išėjo 2:0.

Bibliografija ir Kritika.

RUOMUVA: Tautinis Kultūros ir Pilnutinio Gyvenimo Laikraštis. No. 1. 1921 m. balandis. Redaktorius leidėjas: *Dr. Stasys Šalkauskis*. Pustl. 98. Kaunas, Laisvės Alėja, 18.

Kiekviena tauta turi savo gelmėse šventąją vietą, kur dega amžinoji jos ugnis. Tai, kas glūdi ypatingo tautos gyvatoje, čia apsiereiškia skaidria sąmonės liepsna. Su ja tad išeina aikštėn tautos dvasios ypatybės. Lietuvių tauta savo šventąją vietą yra praminusi Ruomuvos vardu. Kuriamoji Ruomuva privalo atvaizdinti tą gyvąją liepsną, kuria dega mūsų tautos širdis. Mūsų Ruomuva tegeidžia visų pirma būti tautinės civilizacijos reiškėja. Ruomuva, kaip tokia būdama, yra tuo pačiu pilnutinio gyvenimo draugija. Šitokia draugija toli gražu neprilygsta politinei partijai, nors Ruomuva, likdama nepartinga, neatsisako nuo įtakos politikai, kurią ji pageidautų kultūrinti teisės bei doros principais. Sunki debesis yra užgulusi mūsų likimą. Dar nežinia, ką nulems mums rytoj. Bet mes tikime, kad jokia priešų galybė neįveiks mūsų tautos, kol jos širdyje dega šventoji Ruomuvos ugnis. Šitos ugnies šviesa veda mus pro šių dienų audras į giedrią ateitį (5—7).

Tosios Ruomuvos draugijos visų pirma I. yra nusistatymas tautybės klausime, tai stengtis apreikšti visuotiną pilnutinio gyvenimo idealą tautinės lietuvių individualybės lytyse. II. Idealas, į kurį Ruomuva eina, yra pilnutinis, arba visybiniškas, gyvenimas. III. Ruomuva augštai vertina gamtos dovanas žmogaus gyvenime: ji stengias jas ugdyti ir auklėti sutartinai su idealia žmogaus prigimtimi. IV. Ruomuva stengiasi gaminti ir vykinti gyvenime visuotinąją civilizacijos sintezę: 1) Plačioje žinioje dirvoje

Ruomuva nusistato ta sintetinė linkme, kuri eina nuo Aristotelio per Šv. Tomą Akvinieti ir pasiekia mūsų laikus atnaujinto sintetizmo pavidalu; 2) Ruomuva lygiai rūpinasi ir individo ir visuomenės reikalais; 3) Ruomuva kelia aikštėn tikrą meno reikšmę. V. Kaip gamta, kultūros netvarkoma, virsta neproduktinga jėga, taip kultūra, nustojusi religijos, tampa lytimi be turinio. Matydama tad religijoje aukštesnę kultūros prasmę, Ruomuva laiko vienintele tikra tą religinės organizacijos lytį, kuri reiškiasi Katalikų Bažnyčioje. — 1) Laikydama Katalikų Bažnyčią neklaidinga apreikštųjų tiesų saugotoja ir skelbėja, Ruomuva žadina lietuvių visuomenėje tikiybę katalikybės sąmone, kuri privalo aprėpti visas žmogaus gyvenimo sritis; 2) Katalikų Bažnyčiai esant tikra visuotinio susidraugavimo lytis, Ruomuva gaivina lietuvių visuomenėje religinio bendravimo jausmą; 3) Tikėdama, jog sakramentalinė praktika keičia pasaulį iš aukštesnių religijos reikalavimų, Ruomuva laiko ją privaloma kiekvienam ruomuviečiui ir prie jos skatina lietuvių visuomenę. VI. Viešajame savo gyvenime Ruomuva yra tvirtai pasirįžus išlaikyti iki galo ir taikyti visoje gyvenimo srityse krikščioniškosios etikos principus. — 1) Laikydama socialinę šių dienų santvarką ne tik netobula, bet ir neteisinga, Ruomuva darbuojas naudai gilių socialinių reformų, kurios parlamentariniu keliu turės panaikinti visuomenės suskirstymą į socialines klases ir parengti ekonominę santvarką liaudies ir šviesuomenės solidarumui; 2) Ruomuvos įsitikinimu krikščioniškoji politika yra iš pagrindo demokratinė politika, nes vien krikščionybė tepajėgia visiškai suderinti absoliučią individo

vertę, bendrą visiems žmonėms, su visuomenės autoritetu; 3) Dogmų srityje, kaip apskritai moralinio ir religinio gyvenimo dalykuose, Ruomuva visiškai pasiduoda Katalikų Bažnyčios autoritetams, jų kompetencijos ribose. VII. Kas link moterų klausimo, Ruomuva, matydama svarbią moterų reikšmę šeimos ir visuomenės gyvenime, kelia jų iniciatyvą, tikėdamasi, jog sąmoningas moterų veiklumas jų pašaukimo dalykuose yra vienas svarbiausiųjų sąlygų, nuo kurių paeina Ruomuvos idealų laimėjimas tikrumoje (15—19).

Pasidomėję Ruomuvos dr. jos pradmenimis dirstelkime į "Ruomuvos" redakcijos rumą, iš kurio išgirsime, kad "žodis apskritai yra tai tiesos reiškęjas. Kaip toks jis reiškiasi stilium. O stiliaus dėsniš, pasak Hello, yra šitoks: Žmogus privalo gyventi tiesoje; mąstyti, kaip gyvena; kalbėti, kaip mąsto... Ir štai pagrindinė "Ruomuvos" kūrėjų stiliaus norma: jų žodis neprivalo skirtis nuo jų gyvenimo". Gi "Ruomuvos" kūrėjai, būdami krikščionys, nepamiršta, kad jų gyvenimas ir visas veikimas, kiek juodu reiškiasi spaudoje, pasilieka surišti Evangelijos įsakymais ir tuo užbrėžiamas idealas, kuris suteikia tinkamos linkmės visiems jų pasirūžimams. Del tos pačios priežasties "Ruomuvos" kūrėjų žodis ne tik ką privalomas būti, bet ir yra principingas.

"Ruomuvai" daugiausia svarbu yra idejos ir principai. Todeliai, kad "mūsų pasaulis gyvena šiais laikais persilaužymo metą. Senos jo paklaidos pastūmė jį į katastrofą, kurios pagamintoje suirutėje tebegyvenam iki šiolei. Šitą krizio valandą pirmas išminčiųumo įsakymas — ištirt katastrofos prežastys ir prieš jas atgręžti naujo veikimo priemonės. Tai reiškia pagrįsti savo veikimas principais, prieš kuriuos buvo nusizengta. Principus, tikrai sakant, sudaro tos normos, kurias nustato idealas. Tai-gi atgaivinti lietuvių visuomenės sąmonėje idealas, jo šviesa įvertinti tikrumą ir ieškoti kelio į lemtą ateitį", tai bendras "Ruomuvos" laikraščio tikslas. Žodžiu sakant, "Ruomuva" bandys atsakyti į tai, kaip dera nusistatyti principais visose dabartinio mūsų gyvenimo srityse.

"Žmogus, kurs kalba, sako Hello, turi reikalo, kad jo kas klausytų. Jis turi reikalo jausti esąs klausomas. Jo kalbingumas didės sulyg tuo, kaip kiti bus jo sujudinami. Tasai tedaro gera, kas kalba karštai, o kalbos karštis alksta ir trokšta skardo". Šie Hello žodžiai "Ruomuvai" kaip tik ir atatinca, nes ji pati pareiškia, kad jos skaitymai tai ne pramoga, bet darbas ir da-gi kartotinas darbas. Jos pareiga bus sąmoningai ir kritingai pasisavinti užsibrėžtus principus, sutapdyti su visa savo pasaulėžvalga ir vykdyti gyvenime bei veikime. Ji tai bus rašoma ištisam laikotarpiui, kuriam tiks išreikštieji principai. Užtat pasigavus ji tvirto pasirūžimo iš paskutiniųjų tarnaus Tiesai; tuo pačiu kviesdama kitus į darbą, pakels katalikiškosios mūsų spaudos lygį ir ilgainiui sudarys naujų įpročių svarbioje viešo veikimo srity.

"Ruomuvos" idejos ir principai skardūs ir tolimesniame josi turiny, kurio pagrindus vos tik paminėsime; *Tautybės Es-mė* — I. Tauta, kaip sutelktinė individualybė; II. Tautinė civilizacija; III. Tautos pašaukimas bei uždavinys. — *Istorinio Lietuvių Tautos Likimo Ypatybės*: I. Tautinė lietuvių individualybė neįvykdytų galimybių šviesoje; II. Liaudies ir šviesuomenės persiskyrimas tautinio Lietuvos gyvenimo srityje; III. Lietuvos padėtis tarpusieny Rytų ir Vakarų pasaulių; Rytai ir Vakarai savitarpio santykiuose. — *Krikščioniškoji Politika ir Gyvenamoji Valanda*: I. Katalikiškosios sąmonės krizis ir krikščioniškosios politikos problema; II. Krikščioniškosios visuomenės idealas; III. Tikrumos įvertinimas krikščonybės idealo šviesoje; IV. Pamatinės sąlygos idealui vykdyti tikrumoje. — *Politinė Rezoliucija*, Stasio Šalkauskio patiekta ir Pirmojo Lietuvių Katalikų Kongreso priimta Kaune 1921 m. Sausio 5 dieną. — *Vertiniai*. — *Ernesto Hello Gyvenimas ir Veikalai*. — *Krizio Valandos ir Aktualūs Dalykai*. — *Praktینگieji Žmonės*.

Pirmosiose "Ruomuvos" atžalose teisingai pabriežiama, kad be išrodinėjimų aišku, jog Ruomuvai svarbu susidaryti tikslingoji pasaulėžvalga, kur sueina vienybėn subrendusios religinės, filozofinės ir visuomeninės

pažvalgos. Gi toji tikslingoji pasaulėžvalga reiškiasi iš vienos pusės lytimi, iš antros — turiniu. Pirmuoju atžvilgiu ji turi individualizmo pažymį, antruoju — universalizmo reikšmę. Tai-gi tam pasaulėžvalgos nudirbimui Dr. Stasys Šalkauskis ir pradeda nustatyti tą lytį, kurią iš tikro sudaro tautinis mūsų individualizmas. Šitam uždaviniui įvykdyti Redaktorius Leidėjas skiria keturius savo straipsnius (21—78), kurie iš eilės gvildena tautybės esmę, istorinio lietuvių tautos likimo ypatybės, tautinės civilizacijos problemą Lietuvoje ir patrijotizmą.

Paskutiniuose 20 puslapių patalpinti vertiniai iš garsaus Hello gyvenimo ir jo veikalų, rods, tam, kad praplėsti tautos akiratį. Vertėjum pasirašo Salduvos Žynys, bet numanu, kad yra gabiosios plunksnos patsai redaktorius leidėjas.

Galime tikrai pasidžiaugti susilaukę No. I. "Ruomuvos", kurs mummyse plėtoja, vykdo tautinę lietuvių kultūrą ir apreiškia visuotiną pilnutinio gyvenimo idealą. Gi gerb. Redaktoriui Leidėjui linkime stipriausių pajėgų pergalėti visas audras ir priešų antpuolius; ištiesėti prakilniąjame, sunkiajame darbe ir atsiekti kuopuikiausių pasekmių užbriežtam jo tikslui.

A. Tam—as.

—x—

NUJOJI LIGA ir KAS JĄ PAGYDYS?

Išleido *Tiesos Mylėtojų Draugija*. 24 rugp. 1921 m. Pysl. 16.

Medicinos mokslas ne tik kad surado įvairių kūno ligų tūkstančius, susekė jų priežastis ir patyrė, kaip reikia jas gydyti, bet įdomu, kad vis dar naujų ir naujų ligų susekama. Tuo tarpu būtų jau laikas pradėti rimtai tyrinėti naują XX-ojo amžiaus ligą, kurią gal reiktų pavadinti "Dementia Bolsevistica", kas lietuviškai būtų *Bolševistinis Pakvaišimas*. Gi svarbiausios tosios ligos žymės yra sekančios: a) peikti tą visą, ką kiti myli ir galvas guldyti už tą, ko kiti nemėgia ir nenori; b) matyti juoda ten, kur yra balta ir balta, kur yra juoda; c) visomis pajėgomis priešintis tam, ką kiti daro gera. Iš tų ligos žymių matyti, kad tai yra smegenų liga, tam tikras smegenų centro susipainiojimas, susimaišymas, kurio pasek-

mė esti žymus sukvailėjimas, pakvaišimas. Nelaimė mūsų tautai, kad toji liga, kaip kokia piktoji epidemija plačiai jos tarpe paplito ir užkrėtė didelį skaičių šiaip jau neblogų ir buvusių gana protingų žmonių. Mūsų tauta neturtinga, vos tik atgijusi; stingame ir gydytojų ir ligonbučių; tatau tie mūsų nelaimingi užsikrėtėliai gyvena, vaikščioja mūsų tarpe ir "veikia", o iš to jų veikimo pragarui tikras džiaugsmas, o mūsų tautai ašaros ir kančios.

Ir, kuomet būdavo vykdomi gražieji sumanymai bei prakilnieji darbai, kuomet Amerikos lietuviai rinkdavo aukas nukentėjusiems nuo karo, kuomet imtasi Lietuvos vardą garsinti pasauliui, kuomet mūsų Tėvynė prisikėlus iš vargų ir įsteigus savo valdžią ėmėsi tvarkytis, kuomet Lietuvos valdžia užtikrinus savo krašto nepriklausomybę šaukėsi į Amerikiečius dėl paskolos ir tt., — tai tie pakvaišėliai it įsiutę šunys puolėsi draskyti viską; ėmė rėkti, kad darbininkai neaukotų; apsiputoję šaukė, kad Lietuvos vardo garsinimas yra kenksmingas proletarijui; susiriesdami melavo ir šmeižė Lietuvos valdžią; iš kailio nērėsi, kad tik sustrukdžius Paskolos pasisekimą ir tt. Gi visos šalies gyventojų demokratiškai išrinktą valdžią jie apšaukė: "buožių", "buržujų" ir "kapitalistų" valdžia.

Tie pakvaišusieji it nusamdyti gynė Rusijos Sovietus; jie organizavo kapitalą bolševizmo propagandai Lietuvoje! už jų pinigų Lietuvos Profesinė Sąjunga gamino bombas, rinkosi dinamitą ir tt.; jie žadėjo mūsų išeivijai netrukus nugriauti Lietuvos valdžią ir šaukė, kaip tikri išsigimėliai: "Lai gyvuoja Rusijos Sovietų Respublika", "šalin Lietuvos buržuazija", "lai prasmenga Lietuvos Valdžia", "šalin visi ir viskas, lai gyvuoja trečiasis internacionalas arba pasaulinė žydėlių komisarų valdžia" ir tt. — Tai tųjų mūsų pakvaišėlių dvasia, veidas ir turinys. Tiesa, kad jų smegenys tikrai pakriko.

Tie pakvaišėliai dar rēkauna, kad 1) Lietuvoje nėra laisvės, 2) nėra lygybės ir 3) valdžia kankina ir žudo darbininkus. Kokios tai nesąmonės! Bet, Tiesos Mylėtojų Komitetas, smulkioje savo knygutėje, tiksliai

atsakinėja ant visų jūjų priekaištų, nutiesdami tvirtus pagrindus galingajai Tiesai, kuri Tiesa visuomet ima viršų. Be to gi tosios prakilnios Draugijos Komitetas viešai prizada visomis pajėgomis remti dabartinę Lietuvos valdžią.

Kad prirodzius tiems pakvaišeliams komunistėliams ir bolševikėliams, kad jie nesupranta, apie ką kalba ir, kad iš to daug žalos daro, begirdami Rusijos Sovietus ir peikdami Lietuvos valdžią, to tikslui Tiesos Mylėtojų Komitetas teikia iš jų pačių žmogų, kaip pavyzdį, Anuprą Karalių, kuriam draugai komunistėliai sudėjo \$3,000.00, kad jį išimti iš Rusijos bolševikų kalėjimo, kuriame iškalėjo 9 mėnesius. Tasai Anupras Karalius, pažymėjęs bolševizmo šulas, savo prityrimuose apipasakoja, kad Sovietų Rusijoje yra nelaisvė; ekonominis teroras; darbininkai priretėžiuoti prie mašinų; neapsakomi žiaurumai su darbo dezerteriais; kitokių, apart bolševikų laikraščių, nėra;

raudonasai teroras ir jo aukos; tolimesni žiaurūs prityrimai kalėjime; svetimieji teisybės negali pritirti; bolševikai įgyvendina tamsumą; pragaištingi trečiojo internacijonalo tikslai; bolševikai slepia tiesą nuo pasaulio; apgauti sąjungiečiai grumoją savo vadams ir tt.

Tad-gi, skaitytojai, iš tų kelių Rusijos bolševizmo šulo žodžiu, galės sau patys padaryti išvadas. Bet, kas-gi juos pagydys iš tos nelaimės — protinio jų sumišimo? Dabartiniems tegalės pagelbėti laikas ir ... jų nepaisymas. Laikas daug žaizdų gydo. Gal laikas ir juos ko gero pamokins. Mes gi jų riksmo nepaisykime. O ateinančias kartas nuo to pamišimo apsaugos apšvieta. Tik tamsias ir neišlavintas smegenis galima vartyti ir draikyti. Apšviestųjų tautų smegenys tai pralavintos ir tvirtos ir jos tai purtosi nuo bolševizmo.

Samata.

Iš Lietuvos.

Plateliai. (Kretingos apskr.). Šiame Zemaitijos kampelyje katalikiškasis jaunimas pradėjo judėti 1916 metais. Nors tais laikais siautė pasaulinė audra ir mūsų brangiąją tėvynę, Lietuvą, mindžiojo svetimtaučiai, bet katalikiškasis jaunimas nesėdėjo rankas susidėjęs. Jis dirbo, kiek galėjo. Dažnai darydavo slaptus susirinkimus, kuriuose aptardavo bėgamus reikalus ir karts nuo karto ruošdavo dorus viešus bei savybės vakarus ir gautąjį pelną skirdavo knygynui. Be to dar leisdavo kas antra savaitė rankraštinių laikraštėlių vardu "Saulutė", kurios turinys buvo įvairus ir kupinas tinkančių jaunimui straipsnių, žinių ir tt. Redaktoriumi buvo vietos vikaras kun. Petras Molokauskas, o artimesniais bendradarbiais: Jonas Bražinskas, Jonas Norvaiša, Pranas Montvydas ir kiti.

Ir taip katalikiškas jaunimas slaptai ruošėsi pasilikti Lietuvos Nepriklausomybę, bet žiaurūs vokiečiai su pagelba įvairių šnipų sužinojo apie tą ir suareštavo veikliausį

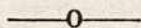
jaunuolį — Joną Norvaišą (Jis gyveno Telšių apskrity, Lieplaukės parap., Vaikštarų kaime.) Telšių kalėjime Norvaiša truputį pamišo ir vokiečiai jį išvežė į Tauragės pamišėlių namus, kame jis pasveiko ir ten apsigyveno. Suareštavimas J. N. jaunimui pridarė baimės. Kad daugiau vokiečiai nebesuareštuotų jų vadų, turėjo laikinai sustoti veikęs.

Papūtus šiek-tiek laisvesniam vėjeliui, jaunimas pradėjo viešai veikti. Šateikių klebonas kun. Jezdauskas (dabar klebonauja Žagarėj) išrūpino nuo vokiečių leidimą ir jaunimas sutvėrė kuopą vardu "Saulutė". Laisviaus atsikvėpęs jaunimas uoliai pradėjo veikti: dėjosi prie Lietuvos atstatymo, platinė katalikiškus laikraščius. Pradėjus organizuoti Lietuvos kariuomeni, daugelis vyrų pastojė savanoriais į gynėjų eiles, o likę namie ir-gi dirbo.

Susitvėrus Lietuvoje Katalikų Jaunimo Sąjungai "Pavasaris" ir plateliškiai perkeitė savo kuopos vardą; pasivadino "Pavasario"

kp. ir priėmė jo įstatus. Dabar Platelių "Pavasario" kuopa gražiai gyvuoja.

Žiogas.

VYČIŲ BALSAI LIETUVOJE.

Brangūs idėjos draugai-ės:—

Sunkios Pavasarininkų gyvenimo aplinkybės verčia mane kreiptis į jus: brangūs idėjos draugai-ės, prašant paramos. Žinodamas, kad daug dirbat Tėvynės, visuomenės ir Bažnyčios labui, nelabai drąsu prabilti. Bet-gi, turėdamas vilties, kad tik jūs vieni galite tinkamai atjausti mūsų vargus. Nekalbu čia visų Pavasarininkų vardu, nes miestų ir didesnių miestelių Pavasarininkai gyvuoja geresnėse sąlygose. Vargas tik mažų bažnytkaimių kuopoms, kurios netur net pastogės susirinkimams daryti.

Stakiuose neseniai įsikūrusi Pavasarininkų kuopa daug deda pastangų įsigyti savo namą. Be namo kuopa negali sėkmingai veikti. Todėl, Stakių Pavasarininkų kuopos vardu, prašau neatstumti nuo savęs mūsų sunkioje padėty, bet ištiesti draugiškos pagalbos ranką.

Stakių Pavasarininkai bus jums visuomet dėkingi, brangūs draugai-ės, kad ir už mažą auką.

Šiandieną, kuomet už 1 dol. Lietuvoje moka apie 200 auksinų, jūsų kad ir menka auka bus mums didelė parama sunkiame darbe.

Turėdamas vilties, kad mano žodžiai ras atbalsį jūsų širdyse, reiškiu pagarbos žodį ir linkiu jums viso gero.

S. K. Drotvinas,

Stakių Pavas. kuop. pirm.

P. S. Aukas prašau siųsti kuopos izdininko vardu:

Kun. J. Juozapaitis,

Stakiai, Raseinių apskr.

Brangūs L. Vyčių organiz. nariai:—

Praėjo jau keli mėnesiai, kaip aš sykiu su jumis darbavau L. Vyčių organizacijos, Tėvynės ir Bažnyčios naudai. Malonu man buvo, kad savo energiją galėjau pašvesti kilniems L. V. organizacijos tikslams.

Bet visa širdžia norėjau grįžti Tėvynėn Lietuvon ir čia tiesioginiai pasidarbuoti dėl Dievo ir Tėvynės. Mano troškimai išsipildė.

Nors Lietuvoje begalo sunkios aplinkybės, bet vis-gi galima šis-tas nuveikti. Dabar Lietuvon sugrįžo daug iš Rusijos; kai-kurie iš jų yra bolševikų valdžios apmokami, kad Lietuvoje keltų suirutę. Grįžo ir iš Amerikos lietuvių, persiėmusių bolševizmu. Neragavę tų bolševikų "rojaus" jie varo praigaištingą mūsų tautai darbą. Daug tokių apaštalių suėmė valdžia. Pas juos rasta baurios literatūros, revolverių, šautuvų, parako ir kitokių ginklų. Būdamas dar Amerikoje skaičiau socialistų — bolševikų laikraščiuose, kad Lietuvos valdžia šaudė ir kiša į kalėjimus darbininkus? Bet kokie tie darbininkai? U-gi virš minėtos rūšies.

Brangūs Vyčiai, nekreipkite dėmesį į tokius skelbimus nes tai Lietuvos išgamos, lenkų ir bolševikų tarnai, bedievybės apaštalai Lietuvoje.

Vyčiai, iš jūs Amerikoje prašo aukų visokiems tikslams. Jūs visiems duodate, Bet šiandien vienas iš svarbiausiųjų reikalų, tai rėmimas Krikščioniškos akcijos Lietuvoje. Prie šios akcijos priklauso šelpimas neturtingųjų katalikų-Ateitininkų moksleivių, rėmimas katalikiškų mokyklų, rėmimas katalikiškų organizacijų, rėmimas katalikiškos spaudos Lietuvoje ir tt. Jeigu tie reikalai stovės gerai, mūs šalis bus laiminga.

Pastaru laiku bedieviai užsispyrė būtinai išmesti tikėjimą iš mokyklų. Per savo šlamštus jie stengiasi išplėsti iš katalikų tikėjimą ir padaryt juos laukiniais. Ačiū Dievui, kad į St. Seimą pateko daugiau katalikų. Kitaip nežinia kaip būtų buvę.

Spauda dabar Lietuvoje pradeda lošti svarbią rolę. L. Vyčiai, siųskite kuodaugiausia katalikiško turinio knygų ir laikraščių savo giminėms, siųskite draugijoms ir knygynams. Bet svarbiausia užduotis jūs yra, tai rėmimas Pavasarininkų. Pavasarininkai yra Lietuvos žiedas, jūsų artymiausi idėjos draugai. Pavasarininkų ir jūsų, Vyčiai, vienas obalsis. Aš ir-gi esu pavasarininkas. Mes šaukiame iš jūs, Vyčiai, paramos. Pažadėjote mums 1000 dol. Centras gavęs tuos pinigus galės smarkiai veik-

ti. Laikraštis "Pavasaris" įsteigtas ant gero pagrindo. Organizatyvis darbas eis smarkiau. Išpildykite savo pasizadėjimą kuogreičiausia. Kiek tik surenkat pinigų, pagaidaujama, kad tuojaus pasiųstumėt.

Įsirašykite visi "Pavasari". Jis begalo yra naudingas jaunimui laikraštis.

Aš organizuoju Pavasarininkų skyrių Šventezerio valsčiuje. Norime įsteigti gerą knygyną, kuriuo galėtų naudotis ne tik nariai, bet ir pašaliniai. Aš esu jums gerai žinomas. Neatsisakykite nuo mano prašy-

mo dėl knygų ir laikraščių, tai-gi paremkit finansiniai. Keli doleriai prisiųsti Lietuvoje daug ką gali padaryti.

Lai gyvuoja Lietuvos Vyčiai!

Lai gyvuoja Pavasarininkai!

Lai gyvuoja Krikščioniškoji Demokratinė Lietuva!

Antanas Žaliaduonis,
Buves L. V. 25 kp. narys,
Teirų kaimo,
Šventezerio valsčiaus,
Seinų apskrities.

Kas Jaunimo Veikiama

ATSISĀUKIMAS Į CHICAGOS VYČIUS KORO REIKALU.

Gerb. Chicagos Vyčiai!

Mūsų tikslas yra dirbti Tautai ir Bažnyčiai. Tautai mes galim dirbti šimterio-pai. Vienas ir geriausias būdas yra kelti Tautos garbę. O kelti tautos garbę mes galime tik keldami savo garbę.

Turim Chicagos Vyčių Apskričio korą, kuris narių turi apie pusę šimto. Jeigu mes norim kelti savo garbę, lietuvių garbę, ir Lietuvos garbę, turim rašyti į korą, kad jo, koro, narių skaičius mažiausiai padidėtų ligi šimto. Dabar, kaip mūsų koras stovi, jis negali mokytis didelių veikalų. O su mažais ne ką galime parodyti.

Ar pamenat Operą "Kornevilio Varpai", statytą Aryan Grotto teatre? Ten buvo ir svetimtaučių. Visi jie sakė: "I didn't think that was possible among Lithuanians!" Jie nustebo. Mums reikėtų tankiau juos nustebinti. Bet su tokiom jėgom, kaip dabar turim, negalime to padaryti. Todėl, anot dainos: "Broliai, stokim į krūvą". Tat stokim! Stokim į korą, padarykim jį dideli, kad jis keltų lietuvių garbę.

Įsirašę koran nariai veltui gauna dainavimo pamokas.

Konservatorijoj pusvalandis tokių pamokų kainuoja porą dolerių. O kore kelių valandų dainavimo pamokos vieniems būva veltui, kitiems kainuoja tiktai "karferis". Proga lavinti balsą kore geresnė negu konservatorijoj.

J. Ramanauskas ir J. Balsis yra solistai ir Apskr. koro nariai. Juodu dainuodami kore laipsniškai kyla į didelius artistus. Nekartą jau mus žavėjo jų dviejų solai.

Puzaraitė, Butneraitė, Volteraitė, Jovaišaitė, Krušaitė, Mastauskaitė-Krasauskienė ir kai-kurie vyrai taip-gi nekartą mus stebino. Visi mes galime taip pasirodyti be didelio pasišventimo. Tik sunaudokime progą įsirašydami Apskričio koran.

Audra

—x—
PRANEŠIMAS.

Priešmetinis Lietuvos Vyčių Conn. Apskričio suvažiavimas šaukiamas Hartfordan, Conn. sausio 29 dieną, 1922 m. Posėdis įvyks Bažnytinėje svetainėje, 41 Capitol Ave. Bus renkama Apskričio valdyba 1922 metams, delto visos kuopos prašomos atsiųsti kuodaugiausia atstovų.

Marijona Labeckaitė,
L. V. Conn. Apskr. raštininkė.

CLEVELAND, OHIO.

Daugel kartų Clevelando lietuviai katalikai kėlė protestą prieš vietinio saliuoninko leidžiamą laisvamanišką "Dirvą" už dedamus jon melus, šmeižtus, begėdišką kabinėjimąsi. Keletą kartų Katalikų Sąryšys kėlė protestą prieš neteisingus "Dirvos" ant katalikų užspuldinėjimus ir niekinimą nuveiktų darbų. Tą patį turėjo padaryti Tautos Fondo 22 skyr. ir L. R. D. Raud. Kryžiaus 7 skyr. Tie vieši katalikų pareiškimai buvo uždare "Dirvai" burna.

Patylėjus kiek "Dirva" griebėsi kitokių priemonių. Ji žino, kad kaip kovos lauke priešai pirmiausia stengiasi paimti karvedį ir sunaikinti geriausią jo armijos dalį, nes kuri pusė paims vadą ir sunaikins geriausią armijos dalį, ta pusė laimės ir kovą.

Panašiai daro ir "Dirva". Ji jau viešai neplovoja ant katalikų tikėjimo, bet už tat visą savo tulžį lieja ant katalikiškų įstaigų ir katalikų veikėjų.

Didžiausiu kerštu ir pavydu "Dirva" dega ant Lietuvos Vyčių 25 kuopos. Su savo siaurapročiais korespondentais ji pasistačius sau uždavinį šmeižti L. Vyčių kuopą, visai pravardžiuoti akyse kitų idėjų draugijų, juodinti ir kurstyti savitarpės kovon. Tiems tikslams "Dirva" suranda tokių tamsuolių, kurie save skaito "katalikais", bet kūnu ir siela sulindę laisvamanių bučin. "Dirva" ir jos siaurapročiai korespondentai žino, kad jaunime yra tvirčiausia jėga, dėl to labiausia puola L. Vyčių 25 kuopą, nors gerai žino, kad Vyčių nariai priklauso prie visų tvirtesnių katalikiškų dr-jų ir organizacijų, kuriose su dideliu pasišventimu darbuojasi Bažnyčios naudai ir tautos gerovei. Ji mato, kaip Vyčiai energingai darbuojasi Lietuvos reikalais, parodavinėdami L. L. P. bonus, rinkdami aukas; ji mato, kaip Vyčiai remia ir platina katalikišką spaudą, rūpinasi traukti visas katalikiškas jėgas prie bendro veikimo; jie mato kad Vyčiai daugiausia darbuojasi prie Tautos Fondo ir abelai katalikiškoje dirvoje. Tai, va, delko "Dirva" ir jos rėmėjai labiausia puola Vyčius, tai, va, delko Vyčiai dirvamaniams yra aršiausias peilis. Dėl to šmeiždama Vyčius "Dirva" ramina save, kad tuo būdu gal užduos Vyčiams mirtiną smūgį. Tuščias darbas. Nei "Dirva" nei jos gizeliai nesulaikys Lietuvos Vyčių 25 kuopos veikimo, bet dar labiaus pažadins jaunimą spicstis krūvon, smarkiau dirbti Bažnyčiai ir Tėvynei.

Į visus "Dirvos" šmeižtus L. Vyčių 25 kuopa nekreips domės ir neatsakinės, nes Vyčiams, kaipo kilniai jaunimo draugijai, per žemas būtų darbas.

L. Vyčių 25 kp. nekreips domės nei į Akrono purvinsnapį, kurio tikslas šmeižti katalikiškas organizacijas, katalikiškus veikėjus ir tt. Dėl to L. Vyčių 25 kuopa prašo brolių, sesučių Vyčių nekreipti domės į tuodu laikraščiu, jų dviejų šmeižtus. Visi priešų ambrijimai mums ne pavojingi.

Lietuvos Vyčių 25 kuopa dar smarkiau veiks; drąsiau sieks šviesos skindama jaunimo ateičiai teisingą ir laimingą kelia.

Lietuvos Vyčių 25 kuopos Valdyba.

CHICAGO, ILL.

(North Side).

Gruodžio 8 d., š. m., Šv. Mykolo parapijos sveitainėje įvyko priešmetinis Liet. Vyčių 5-tos kp. susirinkimas, kuriame dalyvavo veik visi kuopos nariai. Šiame susirinkime kuopon įsirašė nauja narė A. Sriubienė. Apkalbėta daug nepabaigtų kuopos reikalų ir eilė naujų sumanymų, būtent 1) gruodžio 17 d. atlikti išpažintį, o ant rytojaus "in corpore" priimti Šv. Sakramentą; 2) organizuoti jaunumečių Vyčių skyrių. Šis klausimas atidėta ant toliaus; 3) organizuoti Vyčių orkestrą. Vykinti tą gražų įnešimą įgaliota sumanytojas J. Brazaitis ir P. Maskolaitis.

Ant galo buvo renkama valdyba 1922 metams, kurion įėjo: dvasios vadas kun. A. Baltutis, pirm. A. Mureika, vice-pirm. A. S. Valiūnas, protokolų rašt. O. R. Paliuliūtė, finansų rašt. V. Kazakevičius, izd. J. Lebežinskas, izd. glob.: J. Malonis ir J. M. Rutkauskaitė, tvarkdarys P. Valiūnas, rezisierius P. Sriubas, narės: J. M. Rutkauskaitė ir O. R. Paliuliūtė, žaidimų vedėjas J. Brazaitis, finan. užvaizda Pr. Valaitis, Sporto sekcijos vedėjai: P. Andruškevičius, J. Krivickas, M. Pociūtė, revizijos komisija: J. Alekna, Pr. Valaitis, J. Malionis.

Tikimasi kad naujoji kuopos valdyba daug pasidaruos kitais metais.

O. R. P.

CHICAGO, ILL.

(Bridgeportas).

L. Vyčių 16 kp. valdyba šiemet buvo silpnoka, nes svarbiausi jos nariai, pirmininkas ir raštininkas, net kelius kartus mainėsi. Tas išdalies gal ir kenkė kuopos sekmingam augimui ir bujojimui.

Gruodžio 7 d. įvyko priešmetinis kuopos susirinkimas. Apsvarsčius bėgamus reikalus, išrinkta nauja valdyba 1922 metams, kurion įėjo: pirm. Elena Jovaišaitė, vice-pirm. P. Gritėnas, protokolų raštininkas K. Abromavičiūtė, fin. rašt. J. Zakas, izd. J. Stasiulionis, izdo globėjai: V. Bagdonas ir V. Petrauskas, žaidimų vedėjas Nik. Kulys, korespondentas A. Budris.

Tikimasi, kad ši valdyba kitą met įneš kuopon daugiau ūpo ir gyvumo. Ypač gražu, kad kuopos valdybos priekyje stovi mergaitės. Jiedvi turo daug noro pasidaruoti organizacijos naudai, gerovei.

Koresp.

SPRINGFIELD, ILL.

Vakaras.

Lapkričio 23 d. Šv. Vincento parap. svėtainėje L. Vyčių 48 kp. Sporto sekcija buvo įrengus nepaprastą vakarą, kuris gerai pavyko. Publikos buvo nemaža ir visi buvo patenkinti. Vakaras davė nemažai pelno. Valio Sporto sekcija! Daugiau tokių vakarų!

Bazaras.

Lapkričio 6, 7 ir 8 dd. Šv. Vincento parapija buvo įrengus bazarą. Bazare dalyvavo ir Vyčių 48 kuopa padarydama parapijai pelno 300 dol. Per bazarą daugiausia darbavosi J. Milleris, A. Garietas, A. Repšis, A. Mastaikaitė ir J. Gedminaitė.

Susirinkimas.

Gruodžio 11 d. parapijos svet. įvyko mėnesinis kuopos susirinkimas, kuriame išrinkta nauja kuopos valdyba. Dvasios vadas kun. Ig. Keršis, pirm. A. Aleksis, vice-pirm. J. Milleris, prot. rašt. H. Becevičiūkė, fin. rašt. A. Kuper, izd. J. Gedminaitė, izdo globėjai: A. Godauskaitė ir P. Stirbis, liter. kom. K. Kuperienė.

Rūtelė.

—x—x—x—

PROTOKOLAS.

Lietuvos Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio 12-to suvažiavimo, įvykusio spalio 16 d., 1921 m., Šv. Roko parapijos svetainėje, 20 Webster St., Montello, Mass.

Suvažiavimo posėdį atidarė malda Apskričio pirmininkas, Vincas Stankus, 1:30 val. po pietų.

Suvažiavimo valdybon išrinkta: pirm. Vincas Stankus, pagalbininkas Jonas Glineckis, raštininkės Ona Sidaravičiūtė ir Anelė Sliuziūtė, mandatų peržiūrėjimo ir sumanymų tvarkymo kom.: Ona Kašėtaitė, Mikolas Valiukonis ir Vincas Savickas.

Atstovai atvyko iš šių kuopų. 1-mos kp. Montello, Mass.: Jieva Šliuziūtė, Julius Baronas, Jonas Jeskelevičius, Danielius Gutauskas, Adelė Jarmalavičiūtė, Florencija Kvaraciejūtė, Marijona Jarmalavičiūtė, Ona M. Kašėtaitė; 17-tos kp., So. Boston, Mass.: Elena Narinkaitė, Viktoras Medonis, Antanas Bendoraitis, Vincas Savickas, Jonas Glineckis, Zofija Gurkliūtė, Kazimieras Kiškis, Vincas Valatka, Ona Rainiūtė, Marijona Sakalauskaitė, Kazimieras Kalinauskas; 18-tos kp., Cambridge, Mass.: Zigmantas Tamašiūnas, Zofija Strokaitė, Anelė Sliuziūtė, J. Kalinauskas; 26-tos kp., Worcester, Mass.: Vincas Stankus, M. Miklušis, M. Valukonis, J. Bačis, V. Ivanauskas, V. Dedalionis; 27-tos kp., Norwood, Mass.: Jonas Kavaliauskas; 78-tos kp., Lawrence, Mass.: Ona Sidaravičiūtė, Valerija Lensberkiūtė, Elzbieta Pukaitė, Ignas Kulikaitis, Stanislovas Čižius.

Vyčiui J. Jakubauskui suteikta sprendžiamas balsas.

Praeito suvažiavimo protokolas priimtas viebalsiai.

Gegužinės atskaita. Ją išdavė Elzbieta Roženiūtė. Pajamų buvo \$553.79

Išlaidų 390.06

Pelno liko \$163.73

Atskaita priimta gausiu delnų plojimu. Suvažiavimas išreiškė padėką visiems, kurie prisidėjo prie surengimo gegužinės, ypač Montello kuopai.

Kazimieras Jonaitis, Apskričio atstovas į L. Vyčių 9-tąjį Seimą, prisiuntė Seimo raportą raštu. Raportas priimtas.

Suvažiavimą raštu sveikina L. Vyčių 2 kp. iš Lewiston, Me., 26-tos kp. Worcester, Mass., L. Vyčių Jaunamečių skyrius.

Nutarta:

a) kreiptis prie 10-tos kp., Athol, Mass., kad ji susižinotų su buvusiu Apskričio pirmininku ir paragintų jį užbaigti reikalą su Apskričiu, kuris tęsiasi nuo 1920 metų gegužinės.

b) nuo rengiamų laike Apskričio suvažiavimo pramogų pelno 25 nuoš. skirti Apskričio izdan. Kuopos, kuriose buvo įvykę Apskričio suvažiavimai 1920 ir 1921 m. prašomos atsilyginti. Tai Apskričio nutarimas.

c) visos kuopos, sulig išgalės, prisidės prie padengimo kelionės lėšų Apskričio atstovui į L. Vyčių 9-tąjį Seimą.

d) paaukoti "Vyčio" spaustuvei \$50.00.

e) pirkti Lietuvos L. Paskolos bonų už \$50.00.

f) maršruto reikalais rūpintis valdyba. Į kalbėtojus kp. patariama kviesti L. Vyčių Centro pirm. P. M. Juras.

g) kad Apskričio izdininkas būtų po kaucija.

h) pageidaujama, kad kuopos, kiek galėdamos, augintų organizaciją ir skolintų pinigų atmokėti užtrauktą paskolą perkant nuosavą spaustuve.

i) išrinkta komisija, kuri ruošūsi prie 1922 metų gegužinės. Komisijon įėjo: Kazimieras Kiškis, Vincas Stankus, Jonas Kulikaitis.

j) lioterija atidėta ligi kito suvažiavimo.

k) apskričio suvažiavimai iš eilės bus prie kiekvienos kuopos, pagal kuopų sarašą Apskričio knygoje.

l) priėmimas naujų narių sulig ceremonialo. Galutinai nutarti atidėta kitam suvažiavimui.

m) sumanymas 10-tam Vyčių Seimui: kad "Vytiš" būtų sąvaitinis.

Kitas Apskričio suvažiavimas bus Norwood, Mass.

Pirmin. V. Stankus,

Rašt. Ona Sidaravičiūtė.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadas: Kun. Ig. Albavičius,

717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Pirmininkas: Pr. M. Juras,

94 Bradford St., Lawrence, Mass.

Vice-Pirmininkė: Zofija Mastauskaitė,

2942 W. 39th St., Chicago, Ill.

Raštininkas: Vincas Rūkštalis,

4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Izdininkas: Petras Varakulis,

4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Izdo Globėjai:

Al. M. Račkus, 1527 S. 48th Ct., Cicero, Ill.

A. Rubliauskaitė,

309 So. Kildare Ave., Chicago, Ill.

Katrina Kuperienė,

1715 E. Adams St., Springfield, Ill.

A. Šlapelis, 1390 W. 15th Ave., Gary, Ind.

St. Šimulis, 726 W. 18th St., Chicago, Ill.

Turinys.

ORGANIZACIJOS REIKALAI.

Nauji Metai (Y.)	pusl. 1
Savais reikalais	pusl. 33
Vyčių diena (V. R.)	" 65
Lietuvos Vyčių Seimas (Jonukas)	" 115
Ir mano žodis spaustuvės reikalu (J. R.)	" 161
Ar nereiktų "Vyčiui" daugiau įvairumo (Pajūris)	" 162
Seimas (V. Rūkštalis, Centro Rašt.)	" 193
Jaunieji pavojuje (Pajūris)	" 194
Ruošiantis prie Seimo (E. Šulciūtė)	" 207
Socialistų ir liberalų apetitai (Sparnas)	" 225
L. Vyčių 9-tojo Seimo tvarka bei kelrodis (Komisija)	" 228
Kuopų adresai	" 250
L. Vyčių 9-tajam Seimui	" 257
L. V. Ch. Apskričio įnešimai 9-tajam Seimui	" 271
Iš 9-tojo Seimo (Atstovas)	" 289
Centro Valdybos raportai	" 300
Liet. Vyčių igaliojimo raportas (M. Zujus)	" 302
Ant kryžkelio (kun. F. Kemėšis)	" 322
L. Vyčių 9-tojo Seimo protokolas	" 327
Žodis Lietuvos Vyčiams (P. M. Juras)	" 353
Vyčiai, pajudinkime žemę (Centralietis)	" 385
Apie Vyčių perskiras (Intaras)	" 423
Vakar, šiandie ir rytoj (A. Linkus)	" 466
Apie Vyčių perskiras (V. Rūkštalis)	" 473
Rezoliucija skautų reikalui (L.V.Ch. Apskr.)	" 483
Žodis kun. A. Janušui (Centro Valdyba)	" 499
Narių domei (Centro Valdyba)	" 499
Raportas L. V. 9-tojo Seimo Rengimo Kom.	" 519
Neatidėliokim savo užduočių (P. M. Juras)	" 529
Apie jaunimą (X. Y. ir Draugas)	" 540
Pastaba (Ceremonialo Komisija)	" 540
Už ką persekiojimai (Vytis Mykolaitis)	" 565
Jaunamečiams Vyčiams bertaininio laikraštėlio reikalui (P. M. Juras)	" 571
Atostogos su Vyčiais (Audros Banga)	" 593
Draugės, Draugai (Sakalas)	" 595
Moksleiviams šelpti Fondo Komisijos atsišaukimas į visas Vyčių kuopas	" 596
Skautai (Senas Vytis)	" 597

REDAKCIJOS STRAIPSNIAI IR PASTABOS.

Nuosavos spaustuvės reikalui	pusl. 97
Ruoškimės	" 129
Paremkime idėjos draugus	" 131
Valio L. V. Chic. Apskritys	" 168
Palanga	" 169
Kun. Dr. Ig. Česaitis	" 172
Kuopų raštininkų bei koresp. domei	" 172
L. Vyčių Devintasis Seimas	" 195
Pirmas Kat. Jaunimo Kongresas Lietuvoje	" 196
Lietuvių suvažiavimas Washingtone	" 227
Paliovė ejęs jaunimo laikraštis "Darželis"	" 228
Naujas Lietuvos Atstovas Amerikoje	" 228
Atviras laiškas kun. Janušui	" 254
L. Vyčių Devintajam Seimui	" 257

McAdoo reikalauja pripažinti Lietuvą	" 269
L. Vyčių kuopų domei	" 291
Kun. prof. Pr. Būčys	" 325
Trukšmas Liet. St. Seime	" 366
Iėjus savon spaustuvėn	" 417
Nuo redakcijos	" 420
Pastabėlės: a) Nauji bolševikai, b) Atvažia-vo Mikas Bagdonas, c) Snukius išdaužytų	" 387
Pastabėlės: a) Federacijos Kongresas, b) Netiesa, c) "Vanago" šmeižtai, d) Moksleivių Seimas,	420—422
Pastabėlės: a) Sulaukėme "Pavasario", b) "Išėivių Draugas" apie Vyčius, c) Pasidavė sunkiai operacijai, d) Veikėjo pasidarbavimas, e) Pasižvalgius, f) Raštiška vagystė, g) Naujas laikraštis	470—472
Pastabėlės: a) Sportas, b) Numeskime jungą, c) Besiartinant žiemai, d) Kišeninis kalendorėlis, e) Kun. P. Būčys, "Laisvės redaktorius, f) Parvežti varpai, g) "Amerika"	503—505
Kruvini dokumentai Lietuvos istorijai	" 536
Dr. Jonas Basanavičius	" 601

MOKSLIŠKI STRAIPSNIAI

Pasaulio stovis prieš Kristaus atėjimą (P. M. J.)	p. 8, 35, 78, 107, 139, 170 199.
Iš gamtos mokslų santykių su filosofija ir pasaulėžiūra (P. Jucaitis)	" 258
Senovės Indų literatūra (A. Tamoliūnas)	500—531
Edenas — Žemės rojus (A. Tamoliūnas)	" 567
Ar tiesa, kad mokslo žmonės netiki į Dievą (St. Šakelė-Puišys)	" 359
Muzikos teorija (A. Vaičiūnas)	" 342

—x—

Šviesos spinduliai (A. K. Tauragis) puslapiai 116, 143, 173, 207, 236, 241, 262, 308, 400, 445, 479, 609.	
Išminties grūdėliai (Vertė A. K. Tauragis)	" 544
Auksinės Šv. Tėvų mintys (J. Ab-tis)	" 575

VAIZDELIAI IR ĮVAIRŪS STRAIPSNIAI.

Kunigas (Ibis) pusl. 3, 43, 69, 104, 137, 167, 197, 235, 266, 293, 368, 396, 435.	
Pats muša, pats rėkia (P.M-lis)	" 6
Esperanto (K. S. D.)	" 7
Nedėlios rytą (P. M-lis)	" 11
Paveikslai (Audros Banga)	" 16
Daugiau ir protingiau skaitykime (Rausvis)	" 66
Pavasaris svetimoj šalyj (S. K. D.)	" 73
Ar grįžti Lietuvon (M. Z.)	" 75
Lietuvos Vyčių dovana Žemaitijos P-kams (Dobilo žiedas)	" 75
Darbininkas (V. Undaras)	" 82
Mylintiems dailę (Z. M.)	" 85

Dailininkas Jonas Šileika (K—s)	111
Daugiau meilės (Antanas)	115
Ties laimuzės vartais (A. Vaičiūnas)	134
Žmogaus balsas (A. Vaičiūnas)	102, 135
Kokios katalikiškos organizacijos gyvuoja Lietuvoje (Rausvis)	141
Nedėkingas Jonelis (S. K. D.)	142
Laiškas Lietuvos Vyčiams Amerikoje (S. Gadeikis)	147
Iš mano dienyno (A. Vaičiūnas)	153
St. Greičienės koncertai (N. S.)	153
Šis Tas, Gaudijušų diena (Pajūris)	153
Lietuvos dainų aidas Italijoje (P. M—lis)	164
Ponas (A. K. Tauragis)	175
Dantė Truputėlis)	201
Iš Lietuvos (M. Z.)	202
Pavasaris (mok. B. Paukštys)	204
Argentina pripažino Lietuvos Neprik. (P. V. Mokauskas)	206
Dailės turtų sargai ir jų skurdas (P. Ibis)	232
Prano auka (Antanas) pusl. 238, 270, 306, 341, 407.	
Ant Michigano ežero kranto (Eglės Šaka)	239
Persiskyrimas (Antanas T.)	296
Brangi mūsų tėvynė Lietuva	336
Ponas (Mažas Vincas)	342
Kalba (Iš "Vargo Mokykla")	345
Kun. Ad. Vilimas baigė aukštus mokslus (Draugas)	362
Laimingas prietikis (A. Matutis)	392
Delei Eliaso pareiškimo visuomenei (Sparnas)	364
Meilės Idilija (P. M—lis)	389
Sliekas ir lydeka (A. Matutis)	400
Ant ežero kranto (A. Vaičiūnas)	401
Dantė Alighieri (A. Tamoliūnas)	429
Žuvo už kitą (K. Vidikauskas)	pusl. 393, 438
Atlyginimas (A. Matutis)	440
Ant Platelių ežero kranto (Žiogas)	446
Skaitytojų balsai (Žiogas)	449
Jaunuolio ilgėsysis (Akis)	450
Delegatų kelionė	485, 516
Kas kaip išmano, taip save gano (A. Vaičiūnas)	498
Iš mano dienyno (A. Vaičiūnas)	507
Iš atsiminimų (U. Damidavičiūtė)	507
Ant motinos kapo (J. Tautilas)	512
Po Lietuvą (Matas)	534
Meilė (A. Vaičiūnas)	538
Grįžkime Lietuvon vedę (E. M—nė)	542
Mokinkimės (J. V. Kulikaitis)	543
Darban (Žiogas)	544
Vyčiai ir Pavasarininkai (U. Rudminaitė)	546
Atviras laiškas "Sandarai" (A.B.Žemaitis)	551
Hosana in excelsis (Eikasis)	561
Kalėdos (Jonas Tautilas)	562
Geležies! Geležies! (J. Al—tis)	576
Tretysis Šv. Pranciškaus Įstatymas (A. Tamoliūnas)	603

IGIENA.

Sveikata (J. Baltis) p. 23, 46; Sveikatos nurodymai (Dr. C. J. Seymour) 145; Naikinkite musę (A. L. K.) 276.	
--	--

SCENOS VEIKALĖLIAI.

Tragedija iš prievartos	pusl. 14
-------------------------------	----------

BIBLIOGRAFIJA IR KRITIKA.

"Pavasaris" No. 10 p. 17; Lietuvos Literatūros Istorijos Konspektas p. 45; Lietuva, jos gyventojai ir sienos p. 45; Naujos dainos p. 118; "Gydytojas" p. 339; Mūsų Senovė p. 580; Romuova p. 612; Naujoji liga ir kaip ją pagydys p. 614. Nauji Raštai bei periodiniai leidiniai p. 152, 245, 340, 381, 492, 523.

EILĖRAŠČIAI.

Senieji Metai (Žilvitis)	pusl. 2
Plaštakė (Žilvitis)	" 5
Kad turėčiau (Žilvitis)	" 7
Vaizduotės keliais (Žilvitis)	" 12
Pavasarininkų imnas (K. Žitkus)	" 16
Sudiev šalelė svetimoji (Audros Banga)	" 22
Abejojantiems (J. Vingis)	" 34
Keturveidžio Dievaičio Ainiam (Vab. Juozas)	" 40
Ant krantelio (Doma)	" 40
Skaičiau aš "Vytį" (Pr. Genys)	" 66
Sesutės rauda (Pr. Genys)	" 68
Laikas lig upelis (Genys)	" 68
Gyvenimo jūrė (Žilvitis)	" 71
Reginys (Žilvitis)	" 72
Jaunimui (Skrajūnas)	" 83
Vakaro aidai (Žilvitis)	" 92
Laisvės rytas (Žilvitis)	" 93
Allegro (A. Vaičiūnas)	" 99
Karžygio mirtis (Pr. Genys)	" 100
Artojo daina (Pr. Genys)	" 100
Pas mergelę (Doma)	" 100
Štai... (Pr. Genys)	" 103
Ant ežero kranto (Žilvitis)	" 132
Kur laimė (Žilvitis)	" 132
Kas jaučia (Pr. Genys)	" 132
Kaip upelis... (Pr. Genys)	" 136
Kartybių taurė (Žilvitis)	" 163
Sonetas (Žilvitis)	" 164
Gėlė (Antanas)	" 197
Jaunam svajotojui (Žilvitis)	" 202
Tėvynės aušra (Žilvitis)	" 230
Pavasarininkų daina (A. Žalvarnis)	" 234
Pražydek (Antanas)	" 237
Artojas (A. Vaičiūnas)	" 261
Tėvynės aušra (Žilvitis)	" 265
Ar atminsi (Pr. Bud. Svyrynėlis)	" 268
Elegija (Žilvitis)	" 271
M. s. M. V. (Pr. Budv. Svyrynėlis)	" 292
Tyli sesės (Žilvitis)	" 292
Į sielą pažvelgus (A. Vaičiūnas)	" 292
Paskutinės Keistučio dienos (Pr. Genys)	" 326
Mirtis (Kazys V.)	" 326
Nepajėgiu (Pr. Budv. Svyrynėlis)	" 344
Žiūrėkie (Pr. Genys)	" 355
Užburimų sapnai (A. Vaičiūnas)	" 358
Tarp niūrųjų debesų (Pr. Budv. Svyrynėlis)	" 360
Bernužėli jaunasis (Pr. Genys)	" 388
Užburimų sapnai A. Vaičiūnas)	" 388
Tėmykite broliai (Seirijietis)	" 392
Anksti rytą kėliau (A. S. Pocius)	" 399
Tu žvaigždžių (Pr. Budv. Svyrynėlis)	" 399
Į darbą Pr. Genys)	" 402
Svetur (Pr. Genys)	" 406
Valio (Kazys V.)	" 406

Į pagelbą Lietuvai (Seirijietis)	422
P-lei N..... (P. B. Svyrunėlis)	426
Vasaros grožė (Žilvitis)	434
Vai ilgu (A. Vaičiūnas)	444
Užburimų sapnai (A. Vaičiūnas)	446
Rudens Aidai (Žilvitis)	477
Marš į Vilnių (J. S—tis)	477
Risoluto (Vaičiūnas)	480
Ilgėjimas (Žilvitis)	502
Iš poėmos "Tarp gyvenimo audrų" (Pr. B. Svyrunėlis)	504
Iš Cikliaus "Viršūnės ir Gelmės (Putinas)	534
Gyvenimo keliu (Žilvitis)	537
Kareivio daina (J. Stasilionis)	540
Gloria in excelsis Deo (V. Greičius)	563
Rudenėlis (J. V—nė)	570
Lopšinė Putinas)	571
Saulėleidis (Žilvitis)	571
Aušrinei (Žilvitis)	572
Mano daina (A. Vaičiūnas)	572
Lietuvos Laisvės imnas (Seirijietis)	575
Nežinomo poeto eilės (P. Girvainis)	600
Ar žinai? (Žilvitis)	600
Religioso (A. Vaičiūnas)	600
Mūšis (J. U—nė)	602
Sunku (A. Vaičiūnas)	602

TAUTOS FONDO REIKALAI.

Ir vėl \$7,492.78 Lietuvai	pusl. 152
Liet. Resp. prezidento padėkos laiškas	178
Lietuvos prez. laiškas	269
Ir vėl \$2,700.00 Lietuvai	367
Atskaita	487

LIETUVOS LAISVĖS PASKOLA.

Atsišaukimas p. 337; L. L. Paskola 337; Nuošimčių čių atmokėjimo reikalu 338; Bonų vėjus jau atūžia 367; Paremkite savo obalsius 402; Lais- vė ne pigus daiktas 427; Vilniaus ateitis 478; Lietuviškiems slakeriams 508.
--

SPORTAS.

Fiziškas lavinimasis (Antanas)	pusl. 262
Mūsų atlėtai (Mažas Vincas)	269
Sportas Lietuvoje (Brolis)	442
Katalikai atlėtai ("Laivas")	444
Tarptautinis teniso turniras, b) Šiaulių futbolo rungtynės, c) Sportas naujose valstybėse	506
Sporto reikalai (P. M. Juras)	531
Trumpos žinios apie sportą	546
Iš Vyčių sportininkų veikimo	611
Futbolas kitose šalyse	611

JAUNAMEČIŲ SKYRIUS.

Nuo redakcijos	180
Vakarinė malda, eilės (Svirno Žvynė)	180
Viktutė (Balandėlis)	181, 209, 242
Rūtelė, eilės (Sirno Žymė)	208
Mano atostogos pas dėdę (Viktoras)	208
Pasisekimas (Bridų Pranelis)	242
Vištytė ir Gaidžiukas (Iš "Vargo Mokyklos")	243
Pas mamą, eilės (Svirno Žvynė)	273
Vaikas ir rožių krūmas (Pranelis)	273
Našlaičio pamaldumas (Bridų Pranelis)	273
Bitelė (Iš "Žiupsnelis")	274
Amerikoje augančiai lietuvaitei (P. Genys)	309
Kaimenės viršininkas (Pajūris)	309
Vandens dūmai (Iš "Žiburėlis")	311

Iš jaunamečių veikimo	312, 453
Atsargiau su sprogstamąja medžiaga (Kniz- laukių Ignulis)	371
Kol dar jaunas (J. Steponaitis)	371, 403
Gražus pavyzdys Knizlaukių Ignas)	403
Mokykla (Skardupis)	451
Geras vaikas (Iš "Vaikų Darbymečio")	452
Kas visiškai laimingas (Vertė M. Š.)	481
Gyvosios knygos (A. Giedrius)	481
L. Vyčių Jaunamečiams įstatai	509
Šen broliukai, eilės (J. S.)	514
Delko Pranelis mokykloje ši mėnesį nepa- darė pažangos (Vertė Onytė)	514
Tušti garbė	514
Ką turi daryti, eilės (J. S.)	515
Žemuogės ir knygos (Žiogas)	551
Visi už vieną (Narsutis)	551
Troškimas (Žiogas)	551
Kučių naktį (Vertė St. Tautietis)	578
Laiškas Jaunamečiams Vyčiams (G. Va- lančius)	578
Mįslės: pusl. 243, 312, 373, 405	
Galvosukiai: pusl. 373, 405, 452, 482, 515.	
Juokai: pusl. 145, 151, 154, 182, 210, 243, 274, 295.	

—x—
Sveikinimai L. Vyčių 9-tajam Seimui p. 334,375
Pavasarininkų pasveikinimas p. 336.

DIDŽIOSIOS LIETUVOS JAUNIMAS.

Telšiai: pusl. 76, 146, 149, 150, 150, 304, 305, 447, 546.			
Plokščiai	pusl. 76	Sėliūnai	151
Utėna	110	Sutkai	304
Kvėdarna	121	Alsėdžiai	447
Žagarė	pusl. 121	Gegrėnai	447
Panevėžys	122	Eigirdžiai	448
Bukonys	241	Žemaičių Kal.	448
Varniai	241	Laukuva	583
Juosvainiai	146	Krekinava	583
Naumiestis	pusl. 150	Šakiai	584
Prienai	151	Alvitas	584
Skuigė	121	Plateliai	615
L. K. J. S. "Pavasario" kuopų sarašas	122		
Trumpos žinutės	549		

—xox—

Pavasarininkai (Rausvis)	39
Kiek Ateitininkai dedasi Lietuvos Nepr. iškovoti (Sermėgis)	41
Pavasarininkų Kongresas (Matas)	356
Vasariniai mokytojų kursai (Pr. Genys)	448
Lietuviai Amerikiečiai atminkim savuosius (J. Spurgis)	146
Lietuvos Nepriklausomybės šventė Rasei- niuos (Em—ka)	109
Žinios iš Lietuvos	374—456
Jaunimas D. Britanijoje	549
Atsišaukimas į Chicagos Vyčius Apskr. ko- ro reikalui p. 617.	

KAS JAUNIMO VEIKIAMA.

Amsterdam, N. Y. pūsl. 56, 157, 522, 586.
Akron, Ohio pusl. 28, 216.
Brooklyn, N. Y. pusl. 157, 378, 410.
Chicago, Ill. (Bridgeportas) pusl. 26, 57, 87, 315, 521, 587, 618.
Chicago, Ill. (North Side) pusl. 53, 520, 618.
Chicago, Ill. (Brighton Park) pusl. 215, 378, 585.

Chicago, Ill. (West Side) pusl. 215, 314.
 Chicago, Ill. (Dievo Apv. parap.) pusl. 185, 587.
 Chicago, Ill. (L. Vyčių Ch. Apskr.) pusl. 123, 185, 279, 346, 377.
 Cicero, Ill. pusl. 29, 58, 249.
 Chicago Heights, Ill. pusl. 216.
 Cleveland, Ohio pusl. 29, 124, 217, 249, 282, 347, 380, 460, 490, 554, 586, 618.
 Cambridge, Mass. pusl. 28, 55, 124, 217, 248, 249, 461, 489, 490, 554.
 Dayton, Ohio. pusl. 158, 282.
 Detroit, Mich. pusl. 56, 57, 58, 345, 409, 410, 553.
 Duquesne, Pa. pusl. 314.
 Forest City, Pa. pusl. 186.
 Gary, Ind. pusl. 56.
 Grand Rapids, Mich. pusl. 314, 411.
 Homestead, Pa. pusl. 55, 250, 585.
 Hartford, Conn. pusl. 26.
 Harrison ir Kearney, N. J. pusl. 28, 280, 381.
 Indiana Harbor, Ind. pusl. 86.
 Kenosha, Wis. pusl. 58.
 Lawrence, Mass. pusl. 28.
 Leviston, Me. pusl. 88.
 Montreal, Canada, pusl. 26, 58, 86, 281, 523.
 Montello, Mass. pusl. 27, 488.
 Mahanoy City, Pa. pusl. 313, 584.
 New York, N. Y. pusl. 158.
 Nagiara Falls, N. Y. pusl. 586.
 Newark, N. J. pusl. 54, 215.
 Nashua, N. H. pusl. 57, 280, 379, 487, 553.
 Norwood, Mass. pusl. 58.
 Paterson, N. J. pusl. 249.
 Philadelphia, Pa. pusl. 55, 56, 216, 280, 523.
 Rochester, N. Y. pusl. 54, 88, 411.
 So. Boston, Mass. pusl. 58, 157, 186, 248, 314, 380, 522, 553.
 Spring Valley, Ill. pusl. 26
 St. Louis, Mo. pusl. 216, 248, 554.
 Sheboygan, Wis. pusl. 54, 186.
 Springfield, Ill. p. 157, 217, 314, 347, 410, 460, 489, 618.
 Westville, Ill. pusl. 28, 55, 186, 248, 281, 313, 347, 380, 461.
 Worcester, Mass. pusl. 87, 216, 459, 488, 520.
 Wandergrift, Pa. pusl. 88.
 West Pullman, Ill. pusl. 411.
 Waukegan, Ill. pusl. 53, 187, 282, 460.
 Wilkes Barre, Pa. pusl. 348.
 Waterbury, Conn. pusl. 379, 458.

PRANEŠIMAI.

Liet. Vyčių N. Y. ir N. J. Apskričio p. 25, 520; Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio p. 83, 461; Lietuvos Vyčių Conn. Apskričio p. 114, 381, 617. Lietuvos Atstovybės Washingtone p. 260, 461; Liet. Vyčių Atlėtams p. 260; Am. Liet. Rymo Kat. Federacijos p. 299; Am. Liet. Rymo K. Fed. Kongreso tvarka p. 363; Motinėlis Seimas p. 363; Moksleivių Seimas p. 364; Ex kareivių domei (Iš A. R. K.) p. 260.

ATSIŠAUKIMAI.

Lietuvos Atstovybės Amerikoje p. 88; Romos studentų Ateitininkų kuopos p. 297; Šv. Kazimiero

Draugijos Kaune Įgaliotinio p. 297; Liet. R. K. M. Sus-mo Am. p. 299; 4 pėst. L. K. Mindaugio pulko II bat. knygyno užvaizdos p. 345; Kelmės Pav-kų kuopos p. 461; V. Bačinsko p. 523. S. K. Drotvino p. 616; A. Žaliaduonio p. 616.

PROTOKOLAI.

Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio pusl. 52
 New Yorko ir apylinkių L. R. K. Federacijos 23 konferencijos " 89
 Liet. Vyčių New Yorko Apskričio " 187
 Liet. Vyčių Naujos Anglijos Apskričio " 218
 Liet. Vyčių N. York ir New Jersey Apskr. " 315
 Liet. Vyčių Conn. Apskričio " 490
 Liet. Vyčių Naujosios Angl. Apskr. " 619

VARGONININKŲ SAJ. REIKALAI.

Protokolai Vargon. Seimo pusl. 511

NEKROLOGAI.

A. a. Z. Klapatauskas p. 120; A. a. St. Kairys p. 275; A. a. St. Čilinskas p. 276.

ŽAIDIMAI.

Žus, žus vergija (Vir. Vitaitis) pusl. 155

IŠ CENTRO RAŠTINĖS.

Įvairūs pranešimai " 50
 Pajamų atskaita už spalį, lapkričio ir gruodžio mėnesius, 1920 m. " 50
 Pajamų atskaita už sausio ir vasario mėn., 1921 m. " 84
 Del "Vyčio" prenumeratų Pavasarininkams " 123
 Mokesčių reikalais " 156
 Skelbimai " 183
 Nauji nariai prisirašę prie organizacijos ir įregistruoti Centre po 8-tojo Seimo 183, 276, 587
 Vyčiai rems Pavasarininkus " 211
 Spaustuvės reikalu " 211
 "Vyčio" bendradarbių fondas " 212
 Pajamų atskaita už kovo ir balandžio mėn. 1921 m. " 212
 Pajamų atskaita už gegužės mėn. 1921 m. " 246
 Išlaidų atskaita už spalį, lapkričio, gruodžio mėn., 1920m., ir už sausio, vasario, kovo, balandžio ir gegužės mėn., 1921 " 247
 Pavasarininkų fondas 274, 457
 Suspenduotos kuopos " 275
 Svarbūs pranešimai " 408
 L. Vyčių kalendorėlis " 408
 Pajamos birželio mėn., 1921 m. " 408
 Pajamos ir išlaidos liepos mėn., 1921 m. " 457
 Naujas karas 419, 468

NUO ADMINISTRACIJOS.

Naujos knygos p. 49, 59, 90, 128
 "Vyčio" bendradarbiams " 66
 Dėl "Vyčio" neišėjimo " 66
 "Vyčio" kompletai 106, 134
 Knygos iš Lietuvos " 220

Lietuvos Informacijos Biūro pranešimai p. 169, 170, 206, 228, 338, 387, 439, 455, 484, 513, 519, 536.

LAIŠKAI Į REDAKCIJĄ.

4-to pėst. L. K. Mindaugio pulko p. 85; Kap. Ste-

ponavičiaus, Liter. Sk. Viršinininko 114; St. K. Drotvino 113; G. Valančiaus 149; Leit. St. Raštilkio 336; Kun. Sitavičiaus 449; Kun. A. Juočepio 492; Kun. Žigo-Žiginskio 555; Igno Kaupo 556.

PADĖKOS.

9-to pėst. L. K. Vytėnio pulko p. 77; Telšių "Pavasario" rajono p. 83; Raseinių "Pav." sk. p. 114.

— x —

REDAKCIJOS ATSAKAI.

P. Mykolainiui, L. Vyčių 83-čiai kp., kun. A. Janušui, Fr. Jakavičiūtei p. 25; A. K. C., Vyčiui ir Karaliui p. 125; A. Aučiūtei, Žilvičiui ir Antanui p. 158; Eglės Šakai, Lietuvos Rūtelei, Vyčiui p. 188; A. Stanšauskui, Broniui, D. Kleveliui, Žilvičiui p. 220; Urš. Damidavičiūtei, Vargo Pelei, Nepasirašiusiam, Westvilliečiui, Leit. S. Raštikiui, Balandėliui, Žilvičiui, J. Bakauskui, A. B. p. 245; Puputei, Vyčiui, Kaziai p. 381; Tėvynės Ašarai p. 492.

—iox—

Klaidų atitaisymas: p. 59, 283.

Statement'as p. 125 ir 556.

PAVEIKSLAI.

Sintautų koncerto koras p. 5; Muzikas Juozas Jonas Kamaitis p. 12; Lietuvos Vyčių 47 kp. literatinė kom. p. 21; Broliai Reklaičiai p. 27; L. Vyčių Naujosios Anglijos 10-tas Suvaziavimas p. 37; Brooklyn'o, N. Y. L. Vyčių sviedininkai 43; Lietuvos Laisvės gynėjai ir jų dainos p. 49; Zopija Gurkliūtė p. 51; Jonas Mickeliūnas p. 71; Stasys K. Drotvinas p. 73; Dailininkas V. Undaras p. 82; A. Jakaitė ir J. Šatkus p. 86; V. Petrauskaitė p. 89; Lietuvos Nepriklausomybės 3-jų metų sukaktuvės Mariampolėj p. 101; Dr. J. Basanavičius p. 104; Raseiniai 16 d. vasario, 1921 m. p. 109; Dail. Jonas Šileika p. 111; Dail. Jonas Šileika (antras pav.) p. 112; Šią naktelę... p. 113; Zigmas Klapatauskas p. 120; Adelė Grigaravičiūtė ir J. Misevičia p. 124; Antanas Urbonas p. 125; Lietuvos Nepriklausomybės 3-jų metų šventė Mariampolėj p. 133; Jau pajėgos mažėja p. 141; Juozapas Milleris p. 145; K. Valteraitė p. 154; J. Baubkus p. 155; Rygiškių Jono gimnazija p. 165; Palanga p. 169; Kun. Ignas Česaitis p. 172; Godimino kalnas p. 176; Kaunas p. 199; Ona Pocienė p. 205; Jaunųjų Vyčių Skyrius Niagara Falls, N. Y. p. 209; Liet. Vyčių Chicagos Apskričio koras p. 229; A. Pocius p. 231; D. Šulckaitė p. 233; A. Šlapelis p. 237; J. Ramanauskas p. 237; J. Balsis p. 240; Batarijos karių mokymas karo lauke p. 261; Lietuvių Fizinio Lavinimos Sąjunga (footballininkai) p. 263; Izidorius Ilekis p. 267; Jonas Baubkus ir T. Naumaitė p. 280; J. Grigaliauskas ir Ona Kaminskaitė p. 281; Liūdas Gira p.

293; Leit. J. Mačys p. 303; Telšių Ateitininkų kuopa p. 305; Liet. Vyčių 20 kp. Jaunųjų Vyčių Skyrius p. 310; Kun. Prof. P. Būčys p. 325; Liet. Vyčių 9-tojo Seimo atstovai p. 331; Liet. Vyčių 102 kuopa p. 337; Matas Mažeika p. 343; Liet. Vyčių Chicagos Apskr. gegužinė p. 361; Liet. Vyčių 20 kuopa p. 369; A. Žaliaduonis p. 378; J. Imbras p. 379; Vyčio spaustuvė (Inter-type ir lankstomoji mašina) p. 389; Vyčio spaustuvė (presai ir kitos mašinos) p. 391; Kun. P. Saurusaitis p. 394; Kun. Ig. Zimblys p. 405; J. Katauskas ir Karčauskaitė p. 410; Vyčio spaustuvė (raidžių rankomis rinkti skyrius) p. 423; A. Karužiškis p. 436; Kun. Pral. A. Dambrauskas p. 439; Kaz. ir Mag. Buciai p. 450; L. Vyčių Jaunųjų Vyčių Skyrius Springfield'e, Ill. p. 453; Z. Kisieliūtė p. 459; M. Paukštis p. 460; Lietuvos Vyčių 85-ta kp. Westville, Ill. p. 475; L. Vyčių 48-tos kp. sviedininkų skyrius p. 483; Worcester'o, Mass. L. Vyčių 26 kp. delegatai p. 517; Cibulskis ir Radzevičiūtė p. 521; Simokaitis ir Ladišiūtė p. 522; Martinas Ardzis p. 554; Mariona Mačiutukė-Brazauskienė p. 586; Liet. Vyčių 18-ta kp. p. 541; Kristaus užgimimas p. 563; Kristaus užgimimas p. 569; Albina C. Alaburdaitė p. 577; Dr. Jonas Basanavičius p. 601.

PARODA

PAMINKLŲ SKULPTORIAUS V. UNARO

Persikėlė nuo Bridgeporto ant Town of Lake į P. Baltučio pinigų siuntimo skyrių, 4600 So. Wood St. kuri tęsiz nuo Grnodžio 29 iki Sausio 30 d., 1927 m. Įdomaujantiems bus progos pamatyti ir išsiskirti gražių paminklų, nes tai pirmas lietuvis išdirbėjas Chicagoje. Užsiskiusieji paminklą gaus dovanų porą gražių stovylų mūsų tautinių didvyrių.

Jeį turi nors kiek Dievo, Artymo ir Tėvynės meilės, tai skaityk mėnraštį

"MEILE"

"Meilė" labai pritinka Vyčiams prie organo "Vytis".

Prenumerata metams	\$1.80
Pusmečiui	1.00
I užrubežį metams	2.00

"Meilė"

301 State St.

Du Bois, Pa.